

ROBBEDOES

Weekblad.
17e Jaargang.

UCH! LATEN MIJN BROEDERS ZICH VERHEUGEN **JERRY SPRING**

DE DAPPERSTE VAN
ALLE BLEEKGEZICHTEN
KOMT VANDAAG
TERUG!

Nr. 777. — 17 Februari 1955. — 24 blz.

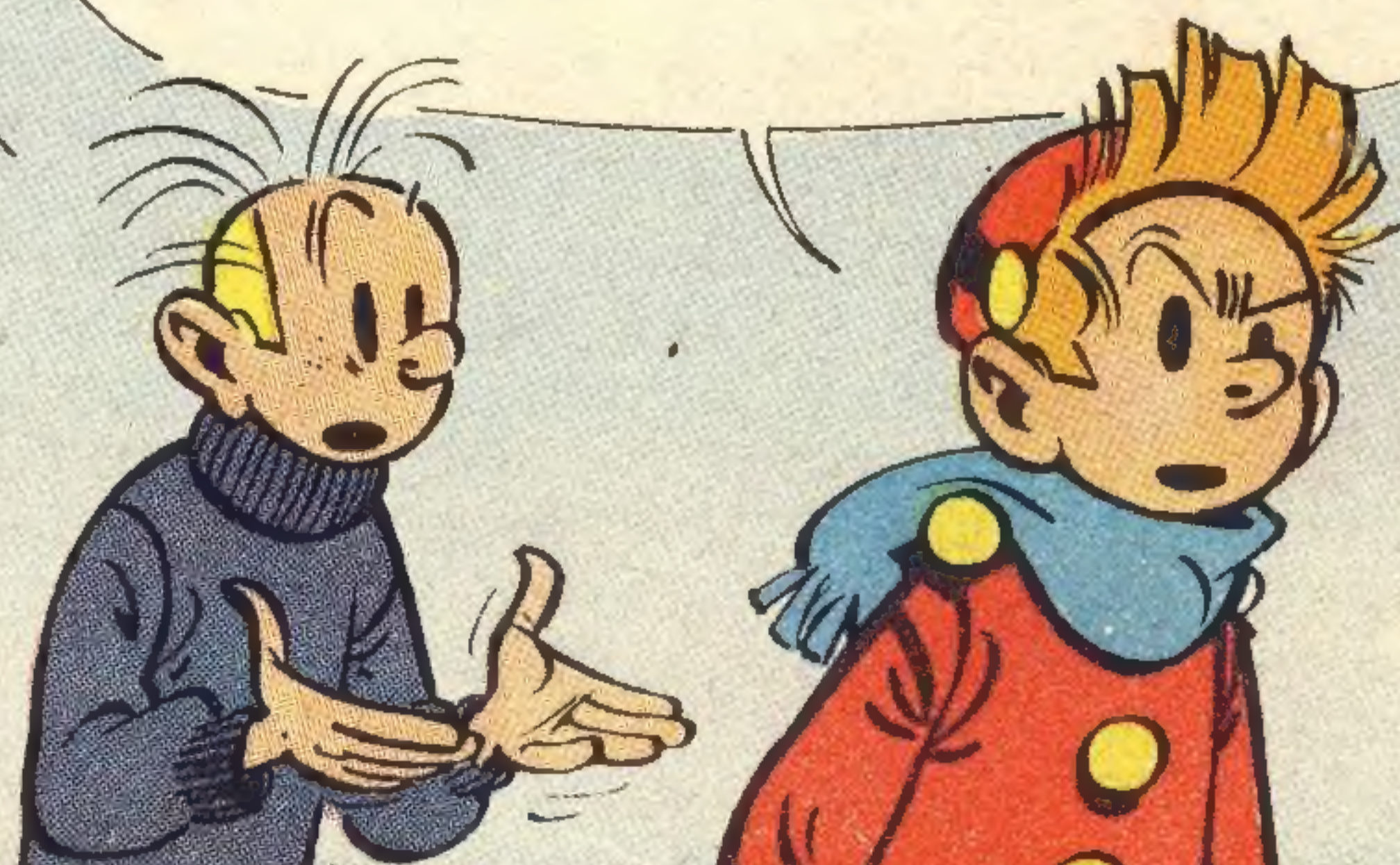
LAAT JE VERBEELDING NIET OP HOL SLAAN,
ROBBEDOES! BEWEER JIJ OOK AL DAT DE VRACHT-
AUTO IN BRAND IS GESTOKEN?!

ERGER NOG!

NOU, VERTEL ME DAN EENS WIE DAAR BELANG
BIJ HEEFT??

EN WIL JIJ ME DAN EENS ZEGGEN
WIE ONS AFLUISTERDE GISTEREN TOEN
DE GRAAF ONS DE AANKOMST VAN DE
VRACHTWAGEN AANKONDIGDE?

LIEVE HELP! DIE KIPPEN-
DIEF GEEFT JE HEEL WAT
KOPZORG!! MAAR WAT ZOEKEN
WE EIGENLIJK IN DIT
BOS?

HOEBA!

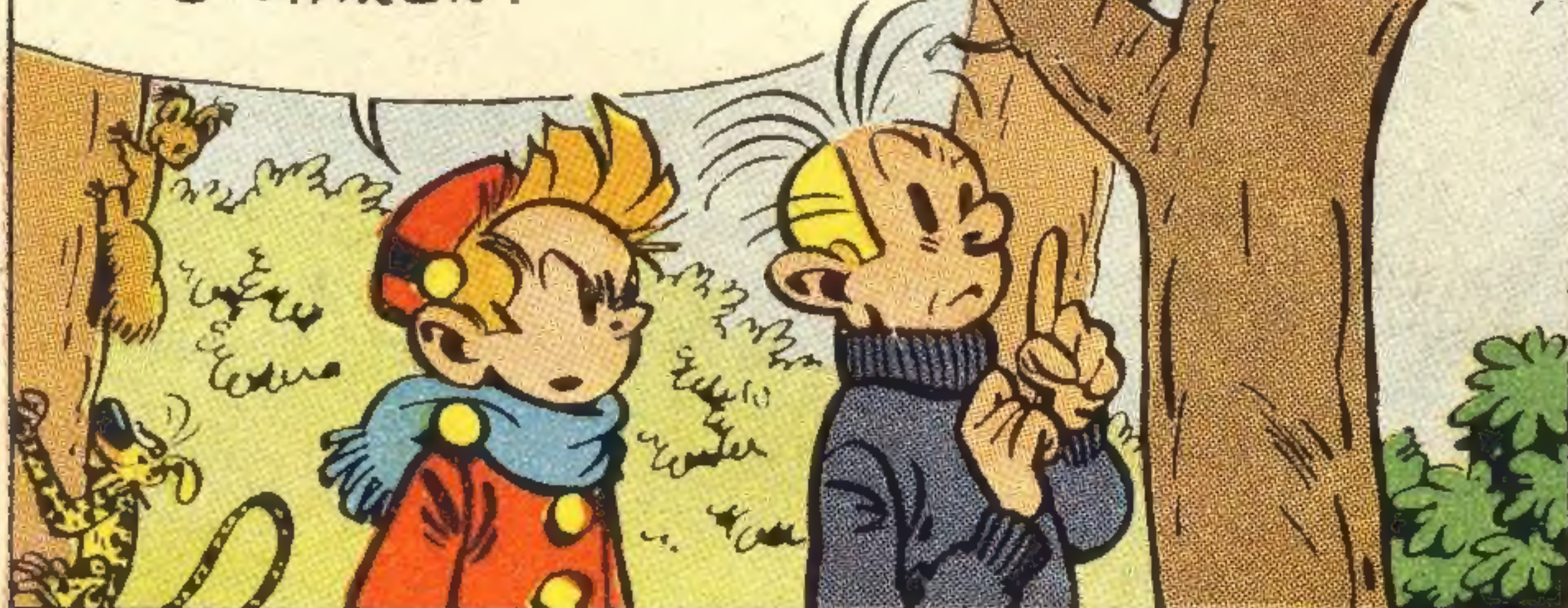
BEKJK DIE
BOOM EENS
NAUWKEURIG!

?

HM! IK ZIE 'T AL! SPOREN VAN SCHOENEN!
INSPECTEUR ROBBEDOES, NU HEEFT U EEN
OPZIENBARENDE ONTDEKKING GEDAAN: DE
KINDEREN UIT HET DORP KLIMMEN IN DE
BOMEN!

JA WEL! TREK JIJ JE
SCHOENEN EENS UIT EN
KLIM ER OOK EENS IN, ZON-
DER DIE SPOREN UIT
TE MAKEN!

HEB JE ME
HIERHEEN GE-
BRACHT OM ME
VOOR AAP TE
ZIEN SPELEN?

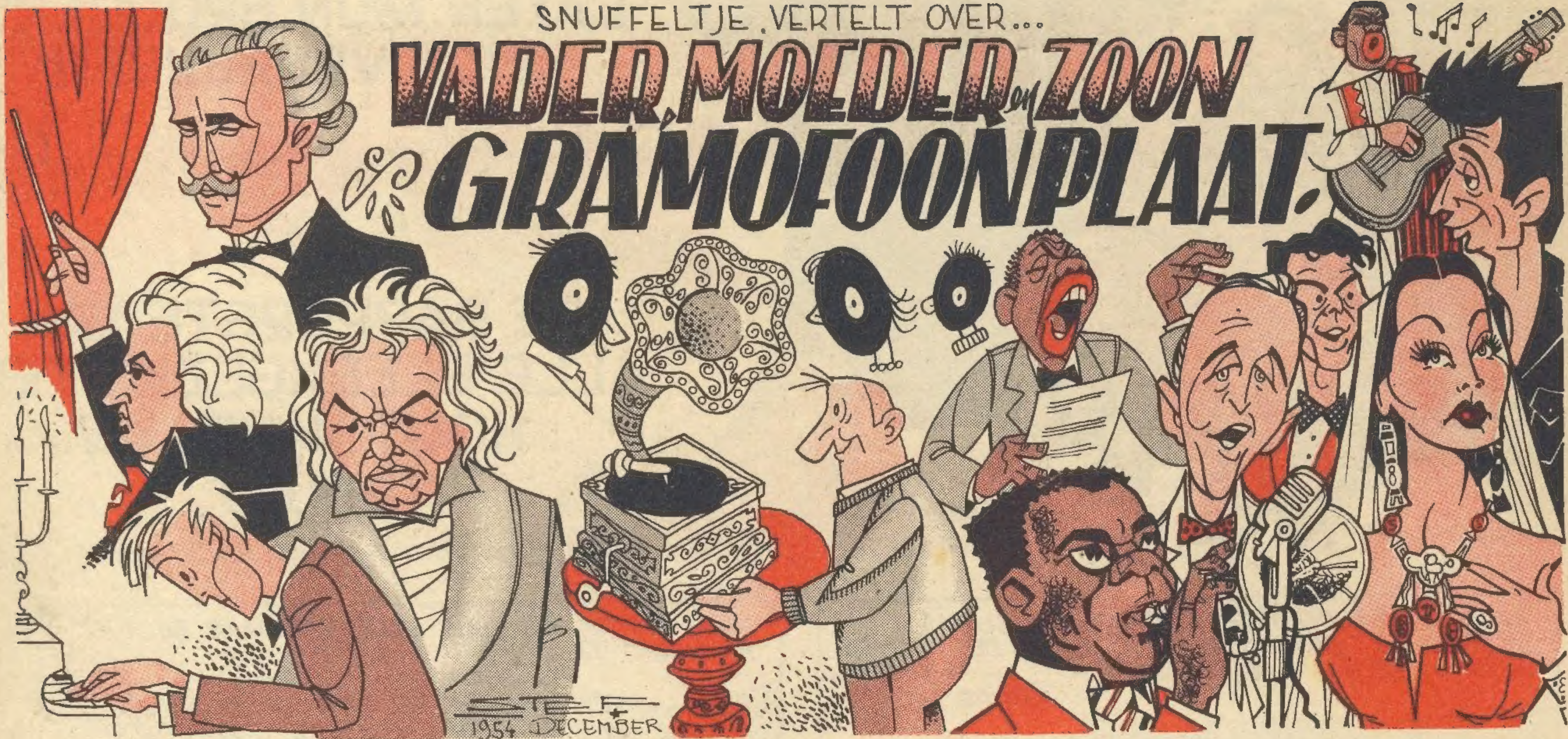
NEE, DAAR
VOEL IK NIET VOOR!
GA OP DE VOLGENDE
TAK ZITTEN EN
VERTEL ME
WAT JE ZIET!

VERVOLG BLADZ. 4

SNUFFELTJE VERTELT OVER...

VADER, MOEDER, ZOON GRAMOFOONPLAAT.

EL, KAREL VUYK uit Deurne, bij je vraagje : « Hoe wordt een grammofoonplaat gemaakt » had je natuurlijk nooit gedroomd, dat je met een hele familie te maken

zou krijgen. En toch is het zo, Karel! Het zal je spoedig genoeg duidelijk worden.

Hebben jullie allemaal wel eens boodschappen voor moeder gedaan? Natuurlijk, dat doen alle echte Robbedoesridders (ook zonder dat moeder het tien keer moet vragen!). En dan zullen jullie wel eens bij de kruidenier een blikje zalm, doperwtjes, een busje melk en nog meer van die « conserven » gehaald hebben. Er zijn nog andere wijzen om etenswaren lang te kunnen bewaren. Bijvoorbeeld door ze te drogen: gedroogde appeltjes, peertjes, enz..

Conserveblikjes zal Beethoven wel niet gekend hebben. En Mozart heeft nooit sardienen met witte wijn bij de kruidenier gehaald. Maar de moeders van die grote componisten zullen zeker middelen gekend hebben om zomergroenten zo te bereiden en in te maken, dat er 's winters eens wat anders op tafel kon komen dan rode kool of witloof.

Je kan wel denken, dat noch Mozart, noch Beethoven er ooit van hadden gedroomd, dat ook hun muziek eens « geconserveerd » zou worden...

En toch zijn we zo ver, ridders! Als je goed nagaat, is een grammofoonplaat eigenlijk geconserveerde muziek. Als de grote Toscanini dood is, kunnen we nog van zijn dirigeerkunst genieten. En wanneer kleine Janneman allang een baard in de keel zal hebben, zullen we nog steeds zijn pittige jongensstem in « Bonpapa » kunnen beluisteren.

Een prachtuitvinding! Het « conserveren » van muziek is echter nog niet zo eenvoudig. Het is een wetenschap op zichzelf, die vooral de laatste jaren enorme vooruitgang heeft gemaakt. Vergelijk een grammofoon-

plaat van twintig jaar geleden maar eens met die van tegenwoordig. Vroeger kon je amper een saxofoon van een klarinet onderscheiden. Maar nu... Klankverschillen tussen diverse instrumenten komen glaszuiwer door. En waarom? Omdat wij nu in staat zijn, de fijnste trillingen (van slechts een paar duizendste millimeter lengte!) met de allerfijnste franjes te kopiëren. En vroeger waren ze daar met de oude, grove techniek nu eenmaal niet toe in staat.

Hoe wordt zo'n zwarte wonder-schijf nu gemaakt?

In grote fabrieken gaat het zo toe: de muziek wordt opgenomen op de magnetofoonband. Na de nodige correctie wordt deze band een « productieband ». Hier mag natuurlijk al niets aan mankeren. Van deze productieband af wordt de opname in een « lakplaat » gesneden. Dit gebeurt met een ingewikkeld en volkomen trillingsvrij opgesteld apparaat. Tegelijk met de opname in de lakplaat komt de « machine met de hersenen » in actie. Wat of dat voor een ding is? Wel, deze machine verstaat de kunst om de groeven van een langspeelplaat verschillend te maken. Hoe fijner de groeven, hoe langer een plaat kan draaien. Zo kan deze machine de speelduur van een plaat bijvoorbeeld van 20 minuten op een half uur brengen. Dit is nog niet alles. Bij harde muziek, zijn de groeven dieper, en dus ook breder. Als je hier even over nadenkt, zal je begrijpen, dat de groeven op de duur geen zuivere ronde baan meer lopen. Ze maken allerlei slingerbewegingen, al zijn die met het blote oog niet zichtbaar. Ze gaan eerbiedig voor hevige geluidsuitbarstingen opzij en komen elders weer broederlijk bij elkaar. Dit zoekt de « machine met de hersenen » allemaal voor ons uit.

Vroeger waren dergelijke technische volmaaktheden natuurlijk overbodig. Toen had je megafoons van 100 gram, die zich op de plaat als een piepende tram zwaar door de bochten wrong. Maar nu dient men rekening te houden met het moder-

ne plastic weergevertje van 8 of 10 gram, voorzien van een saffier.

Best! We hebben de opname in de lakplaat. Dit is een « positief ». De lakplaat wordt met chemische stoffen gegalvaniseerd, zodat zij een spiegelend zilveren oppervlak krijgt. Deze hardende laag is dunner dan dun en doet de groeven en kartels geen enkel geweld aan.

Van dit oorspronkelijk cliché wordt nu een afdruk gemaakt en men verkrijgt een negatief (waar dus de groeven bovenop liggen). Dit negatief is nu de « vader ».

Deze matrijs is voor de productie bruikbaar. Maar... je kan nooit weten wat er gebeurt. Er zou bijvoorbeeld bij het afdrukken een stukje ijzer uit de persmachines op kunnen komen. Dat zou het cliché onherstelbaar beschadigen. Daarom maakt men van de vader een « dubbelganger ». Van de vader drukt men dan eerst weer een positief « de moeder », en vervolgens weer een negatief « de zoon ». En deze zoon zal voor de productie gebruikt worden. Pa en ma gaan in de kast. De zonen wacht het zware werk.

De persen doen je aan een enorme wafelkraam denken, waar de bakkers een vreemd ruikend deeg op hete platen zacht maken en met een enkele handgreep in een zwarte schijf met een braam omtoveren. Onophoudelijk worden nieuwe, met zwartingsmiddelen gekleurde grondstoffen aangevoerd. Het is de met harsen en leistein vermengde schellak. Schellak is een afscheidingsproduct van de schellakluis uit de oerwouden van Pakistan. Ze verdwijnen als vierkante en op maat gesneden plaatjes drop onder de glimmende pers.

Na het persen van een vijf en twintigtal platen worden er bij elke machine steekproeven genomen. Je ziet in zo'n grammofoonplatenfabriek de diverse « correctors » van deze « drukkerij » in hun glazen huisjes zitten. Ze doen de hele dag niets anders dan plaatjes draaien. Ze ontwikkelen een bepaald zintuig om

(Zie verv. bladz. 17.)

Hoekje voor SNUFFELAARS

DE MUSKUS - OF BISAMRAT

DIT UIT AMERIKA STAMMEND IN HET WATER LEVEND KNAAGDIER ZWEMT ZO VLUG ALS EEN VIS EN LEEFT IN KOLONIES. HET HEEFT LANG HAAR, ZWEMPOTEN EN EEN LINTVORMIGE STAART DIE AAN DIE VAN DE BEVER HERINNERT. HET LAAT ZICH GRAAG OP HET WATER DRIJVEN.

AL IS DEZE RAT ERG ZINDELJK, TOCH VERSLINDT ZE ALLES, HAAR SOORTGENOTEN INCLUIS, ALS ZE IN DE VAL RAAKT OF WANNEER ER HONGERSNOOD WOEDT. EEN DODE BISAMRAT WORDT DOOR DE ANDERE NAAR HAAR HOL GESLEEDT EN BEGRAVEN.

ZE GRAVEN HUN NEST LOODRECHT OP RIVIEROEVERS OF -DIJKEN. ZO'N HOL HEEFT VERSCHIEDENE INGANGEN EN TALLOZE VERSTERKTE GANGEN, DIE VAN EEN KETEL UIT ONDER WATER LODEN. OVERAL ONDERGRAVEN DEZE RATTEN DE GROND EN RICHTEN ONBEREKENBARE SCHADE AAN.

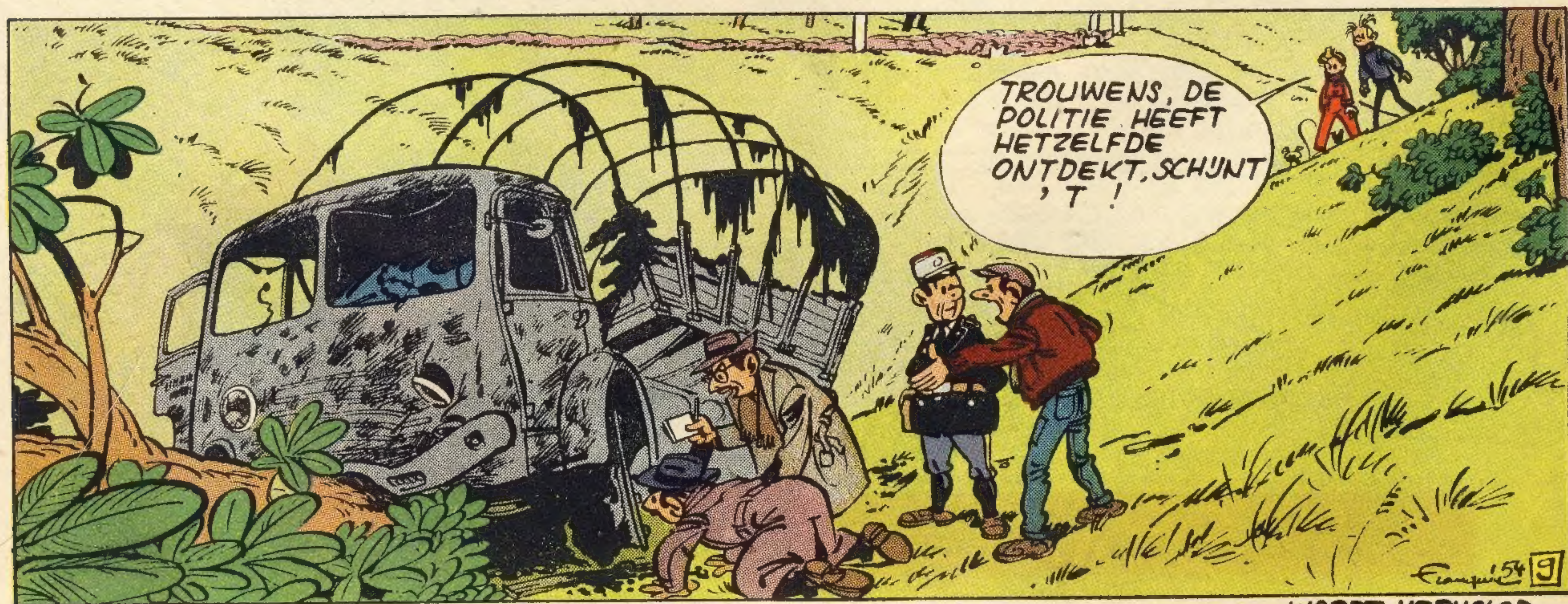
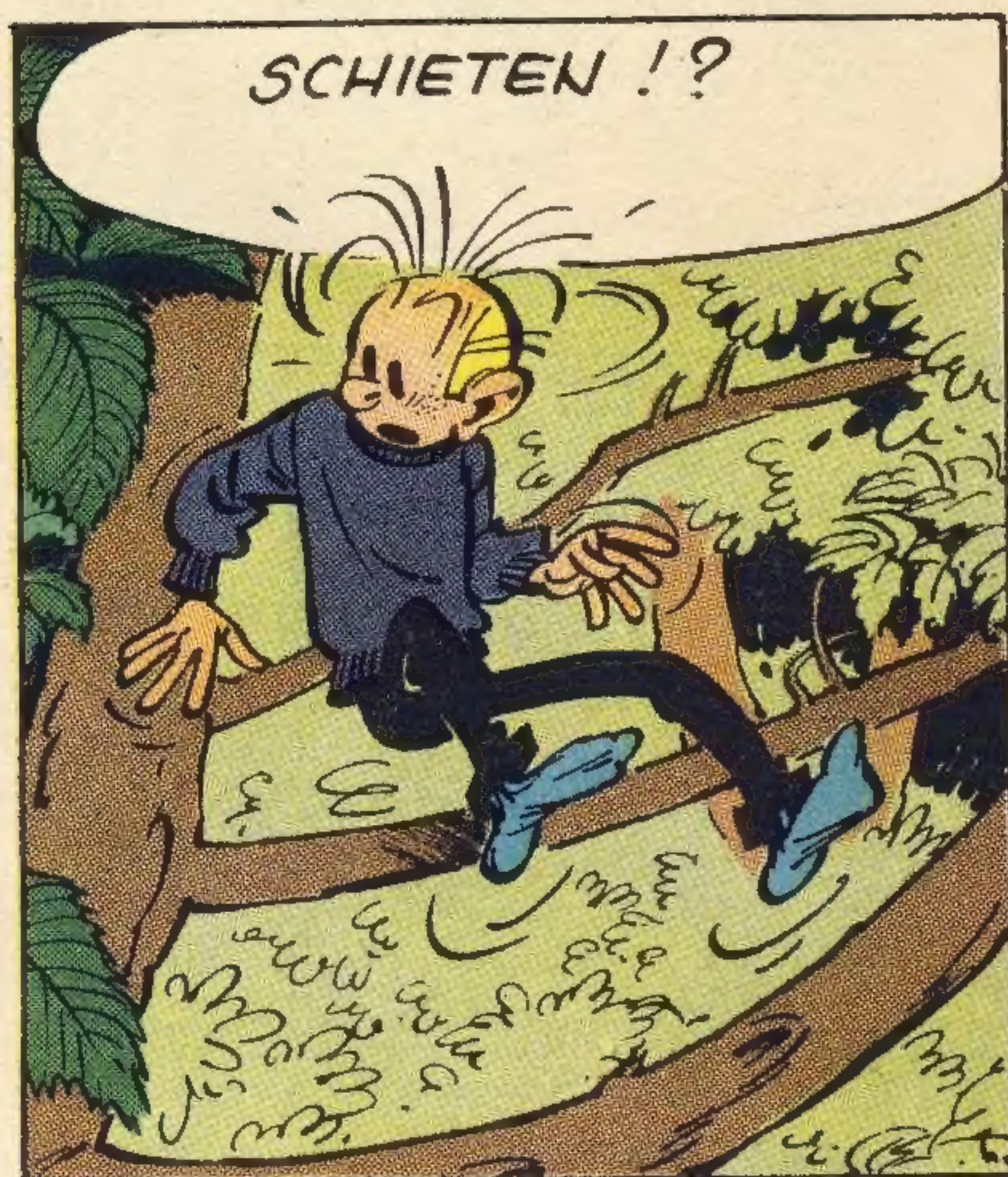
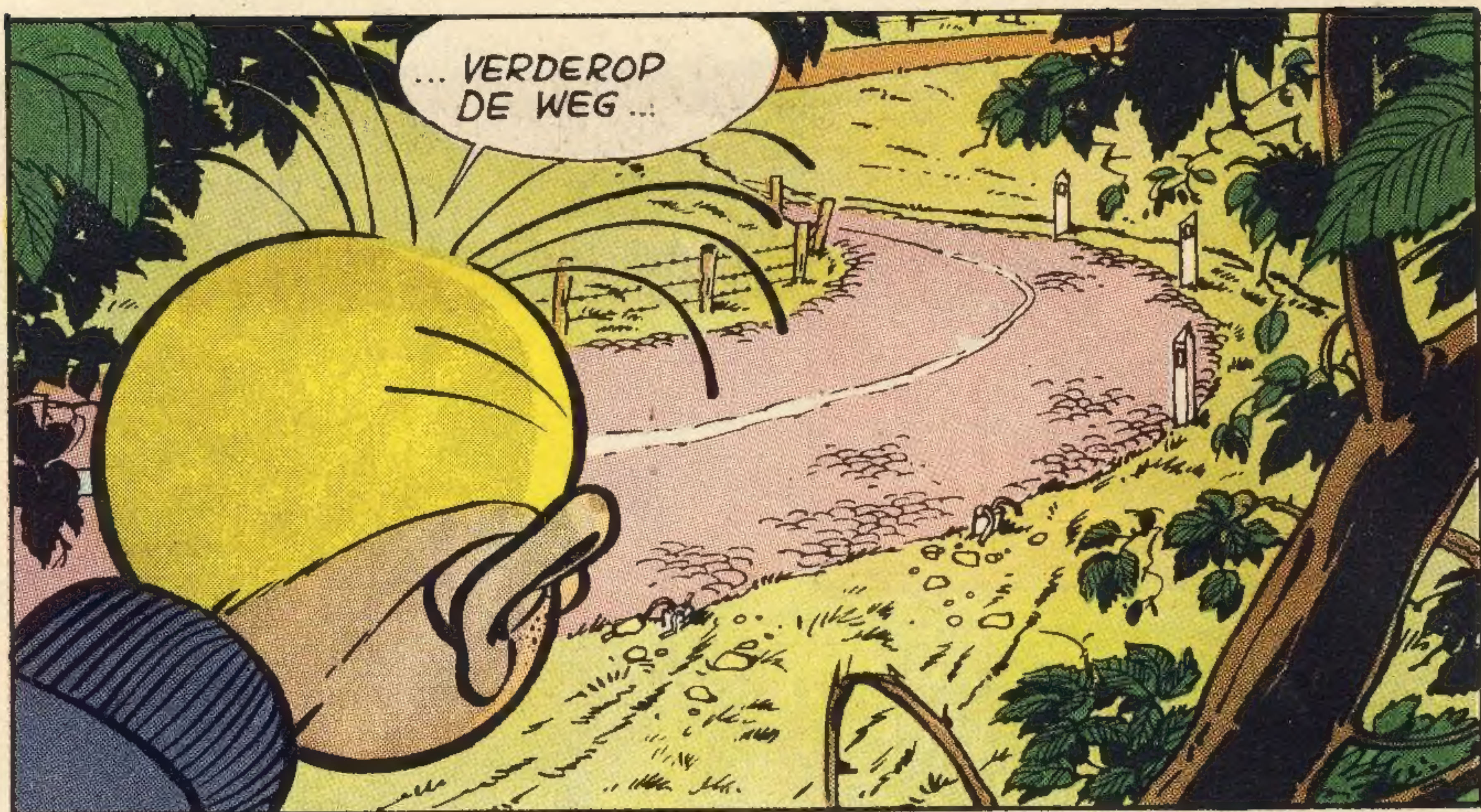
EEN MUSKUSRAT WERDT JAARLIJKS 3-5 MAAL 6-8 JONGEN. DE JONGEREN STICHTEN IN DE ZOMER WEER NIEUWE FAMILIES, SOMS WEL 40 TOT 50 KM. VAN HUN OORSPRONKELIJKE NEST.

VOSSEN, FRETEN EN OVERSTROMINGEN - WAARDOOR ZE IN HUN EIGEN NEST VERDRINKEN ZIJN DE VJANDEN VAN DE MUSKUSRATTEN. MAAR DE MENS IS NOG DE ERGSTE VJAND, WANT ER ZIJN HONDERD BISAMVELLETJES NODIG VOOR EEN WEELDERIGE BONTMANTEL!

BISAMVELLETJE, OP INDIANSE MANIER AAN EEN HOUTEN GAFFEL DROGEND.

E. PAAPE. D. 79.

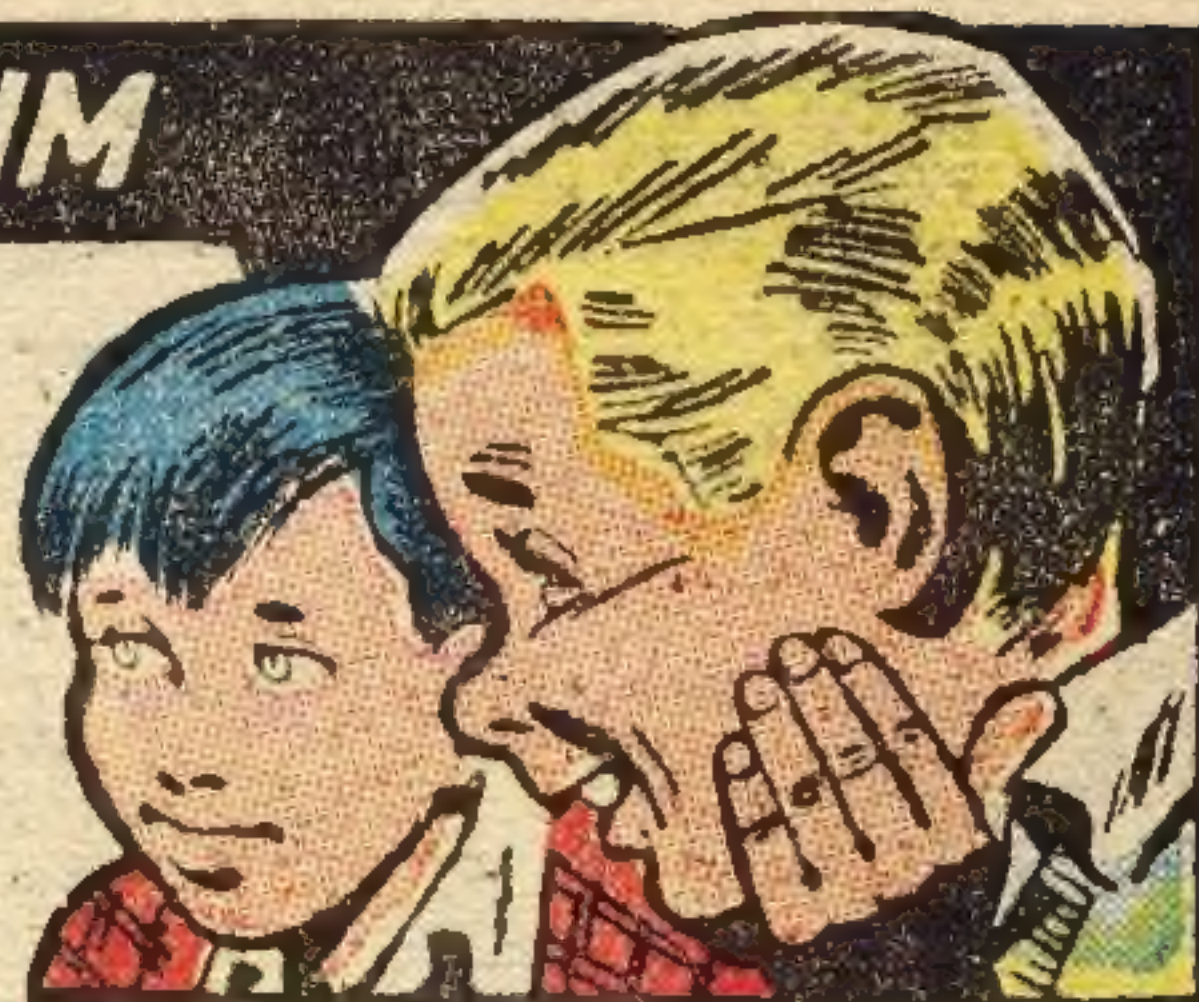

WORDT VERVOLGD

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Henry FORD

O, WAT ZOU IK LATER GRAAG MILLIARDAIR WORDEN, EN EEN LUILEVENTJE LEVEN!...

WEL, DAN MOET IK JE TELEURSTELLEN! ER ZIJN MAAR HEEL WEINIG MILLIARDAIRS DIE ZICH DIE WEELDE KUNNEN VEROORLOVEN! WANT OM HUN RIJKDOM TE HOUDEN MOETEN ZE NOG HARDER WERKEN DAN ANDEREN!

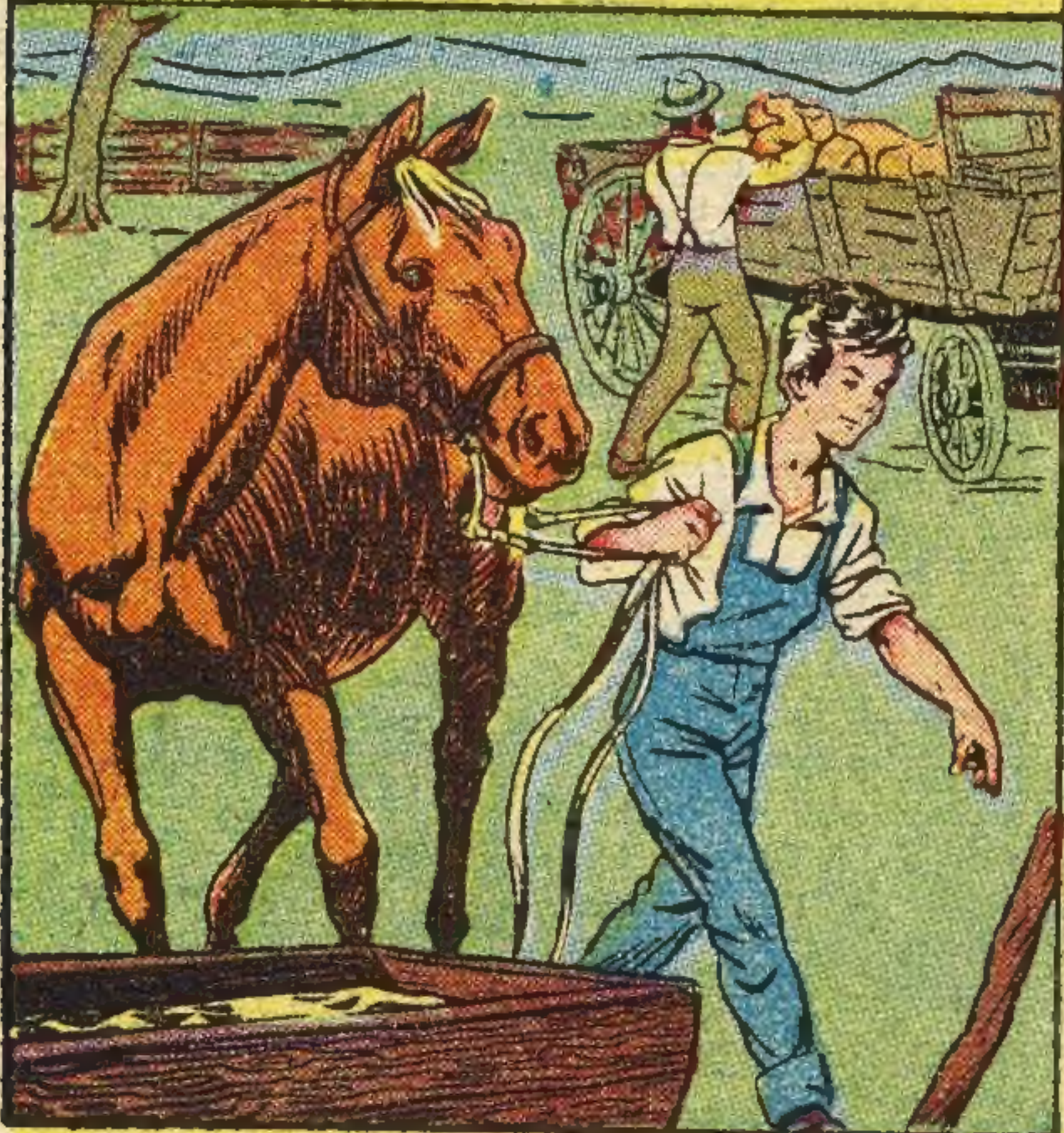
NOU, DAN IS AUTORENNER NOG BETER! DAT IS MIJN DROOM!...

BRRP
BRRP

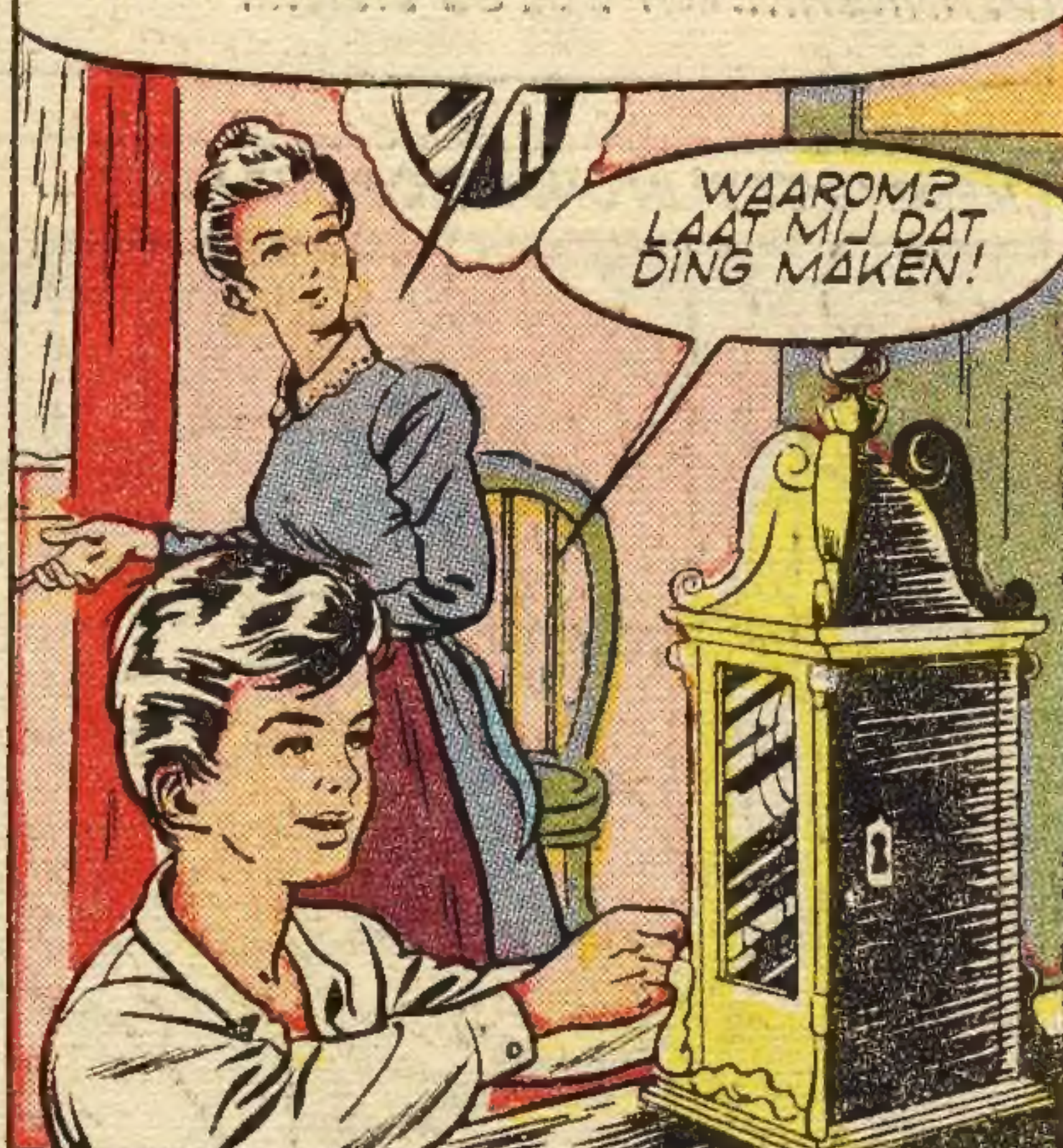
OCH, DIE DINGEN ZIJN NIET ONVERENIGBAAR!... ALS VOORBEELD ZAL IK JE HET VERHAAL VERTELLEN VAN EEN MAN DIE DOOR ZIJN WAGENS RIJK IS GEWORDEN, MAAR NOOIT HET EENVOUDIGE BEGIN VAN ZIJN LOOPBAAN VERGAT: HENRY FORD.

TOT ZIJN TWAALFDE JAAR HIELP DAT JONGETJE UIT MICHIGAN (VERENIGDE STATEN) ZIJN VADER, EEN ARME IERSE BOER...

OP EEN DAG... DE KLOK STAAT WEER EENS STIL! DIE ZAL NAAR DE HORLOGEMAKER MOETEN!...

WAAROM LAAT MIJ DAT DING MAKEN!

EN DE VOLGENDE DAG...

WAREMPEL!... DE KLOK LOOPT WEER!!! HEB JIJ DIE OP JE EIGEN HOUTJE GEREPAREERD?

HELEMAAL ALLEEN! VOORTAAN GEEN HORLOGEMAKER MEER NODIG!

ALS HIJ GROTER WORDT KRIJGT HENRY DE SMAAK IN MEKANIEK TE PAKKEN.

VADER! IK BEN 17 JAAR! IK WIL MACHINIST WORDEN!

HM! DAT VALT ME TEGEN, IK HAD JE GRAAG BOER ZIEN WORDEN, MAAR JE BENT VRIJ!

HENRY KWAM ALS LEERJONGEN IN DE DRYDOCK WERKPLAATSEN.

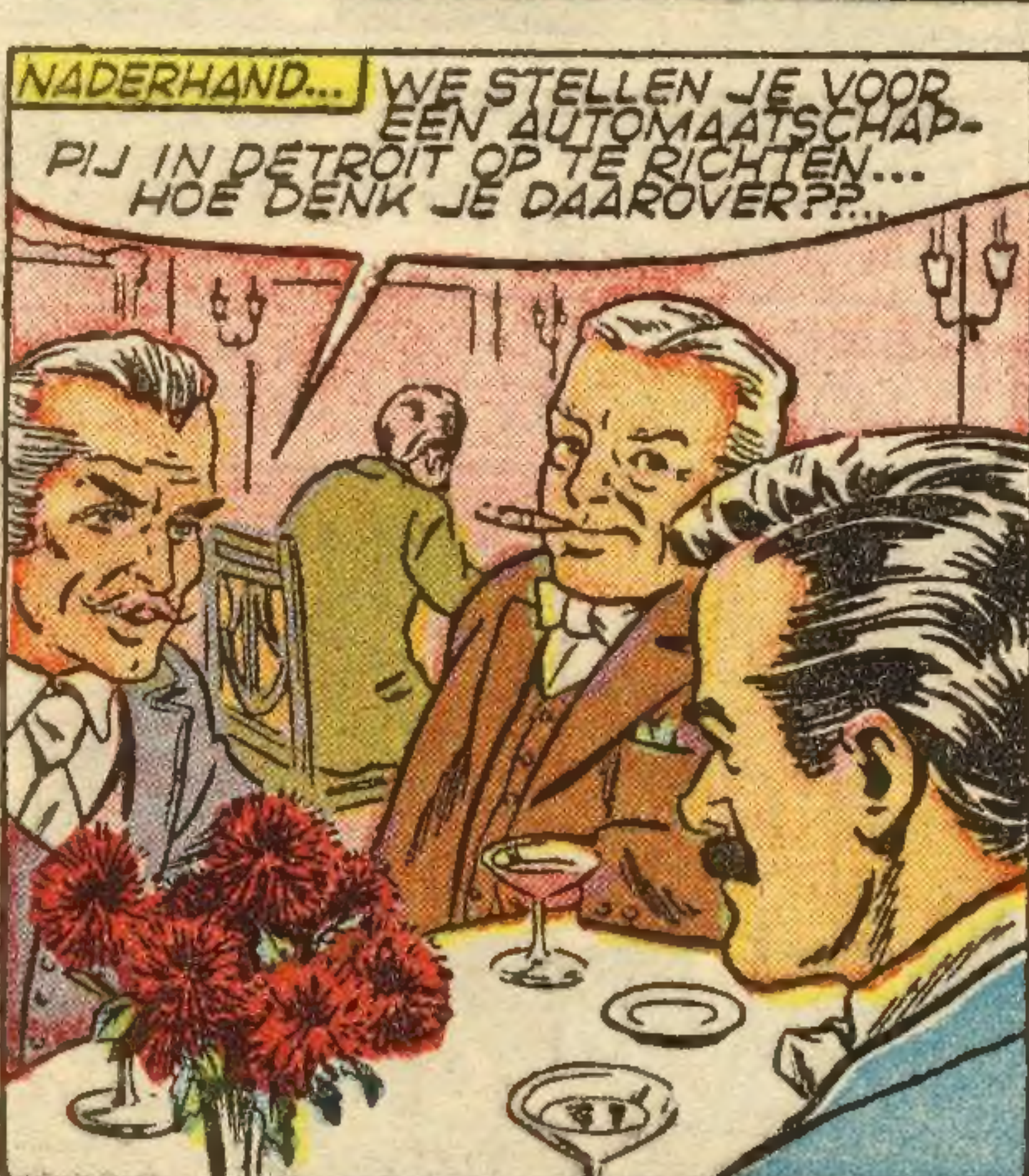
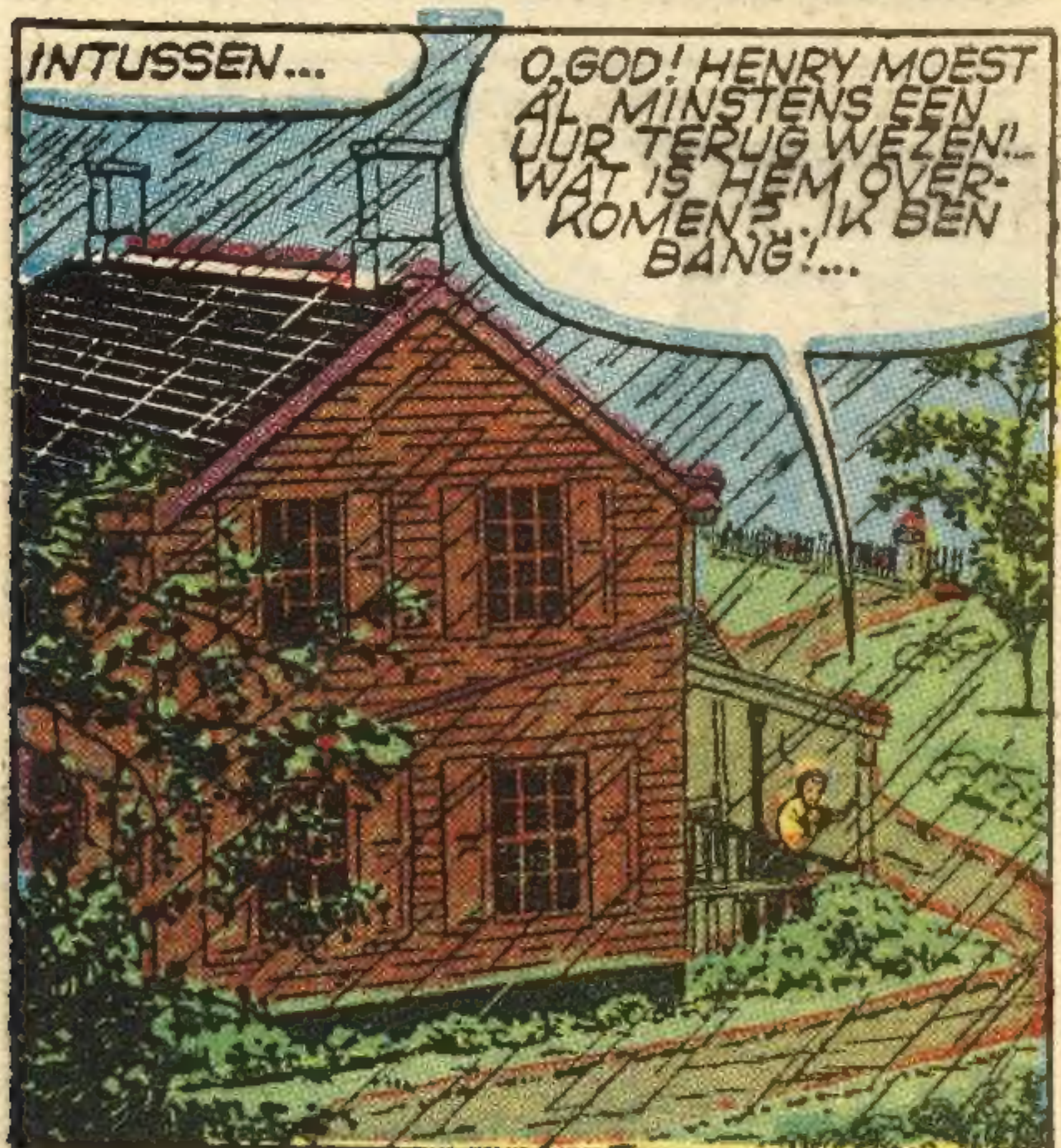
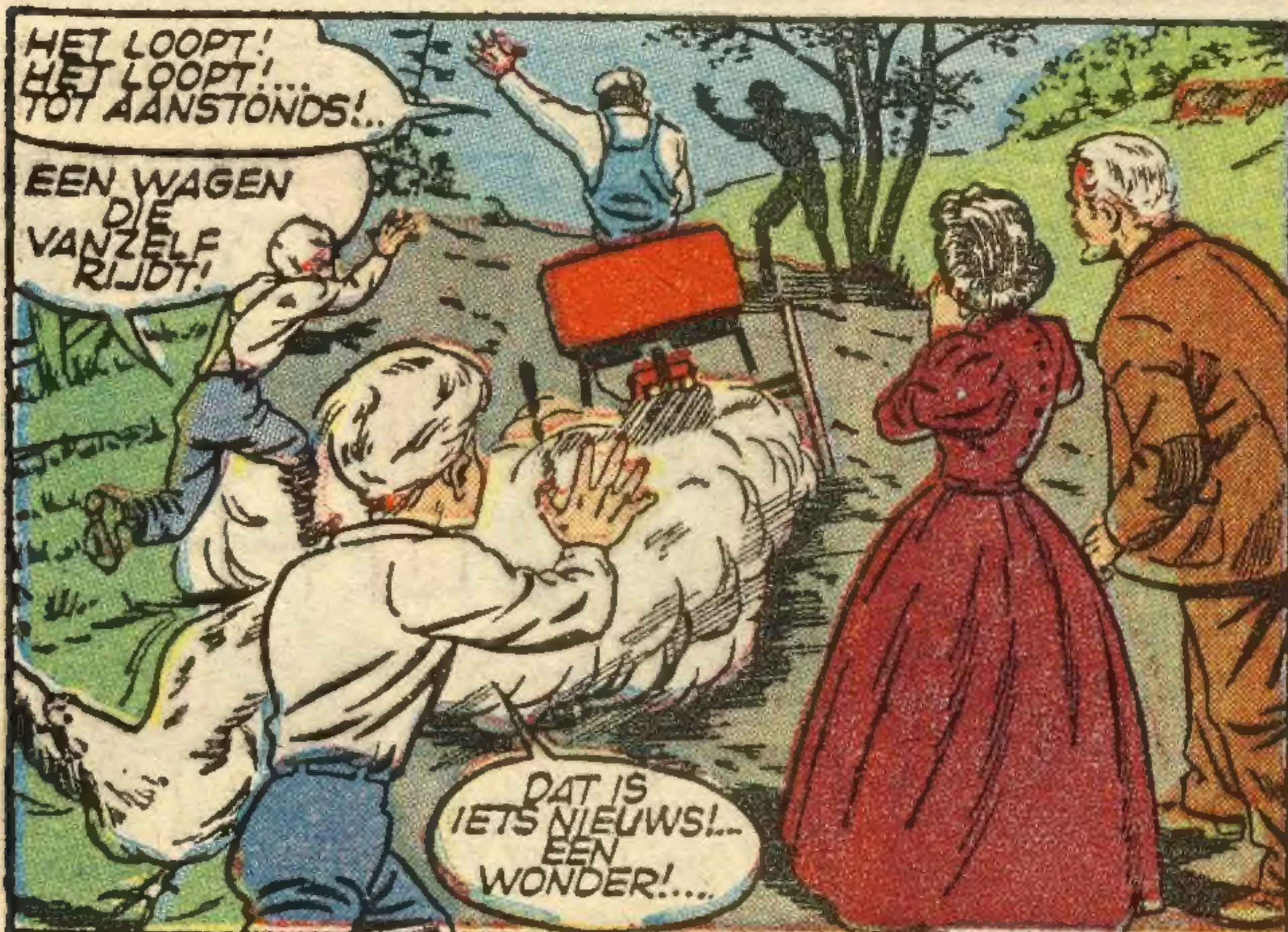
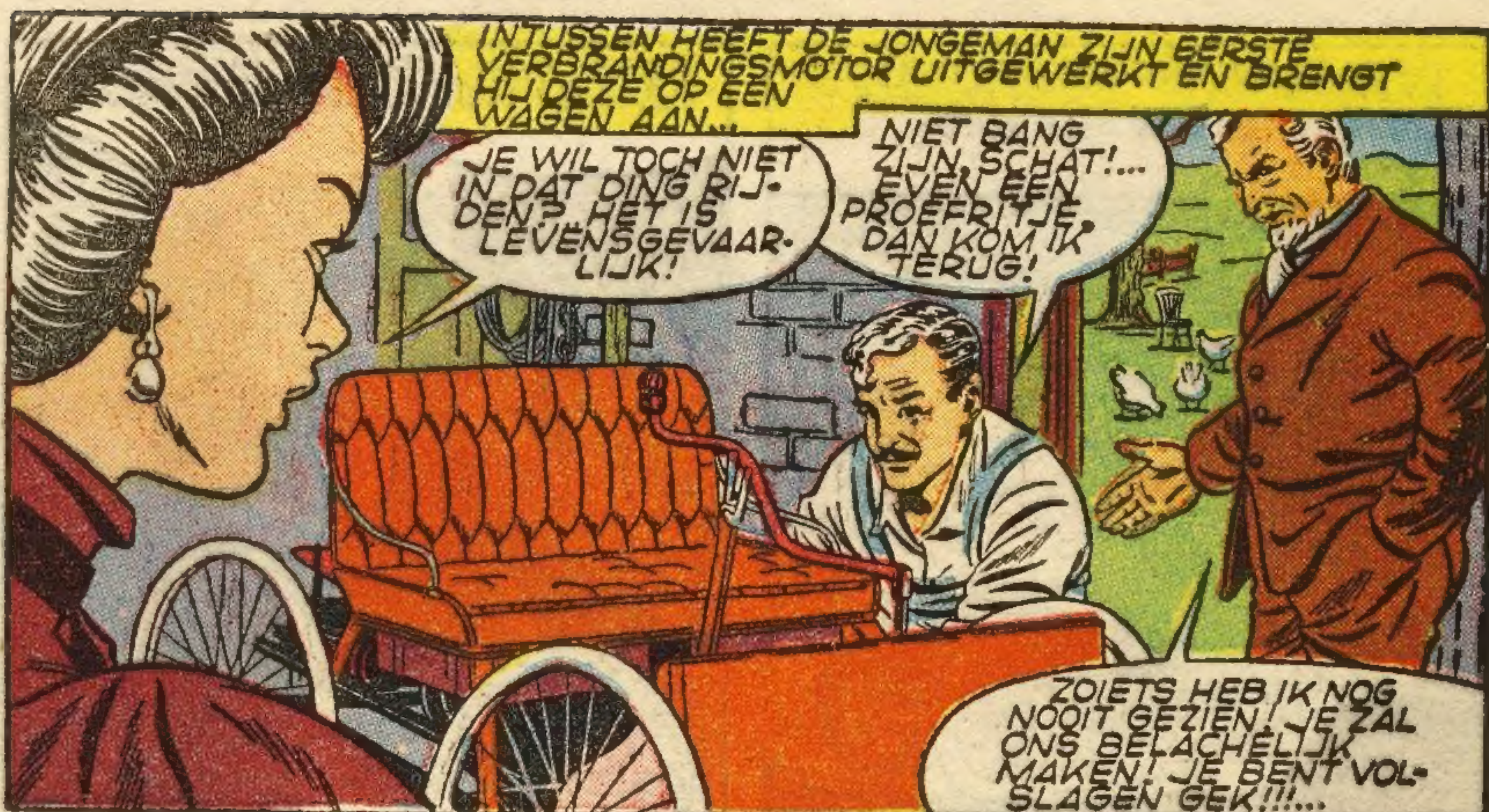
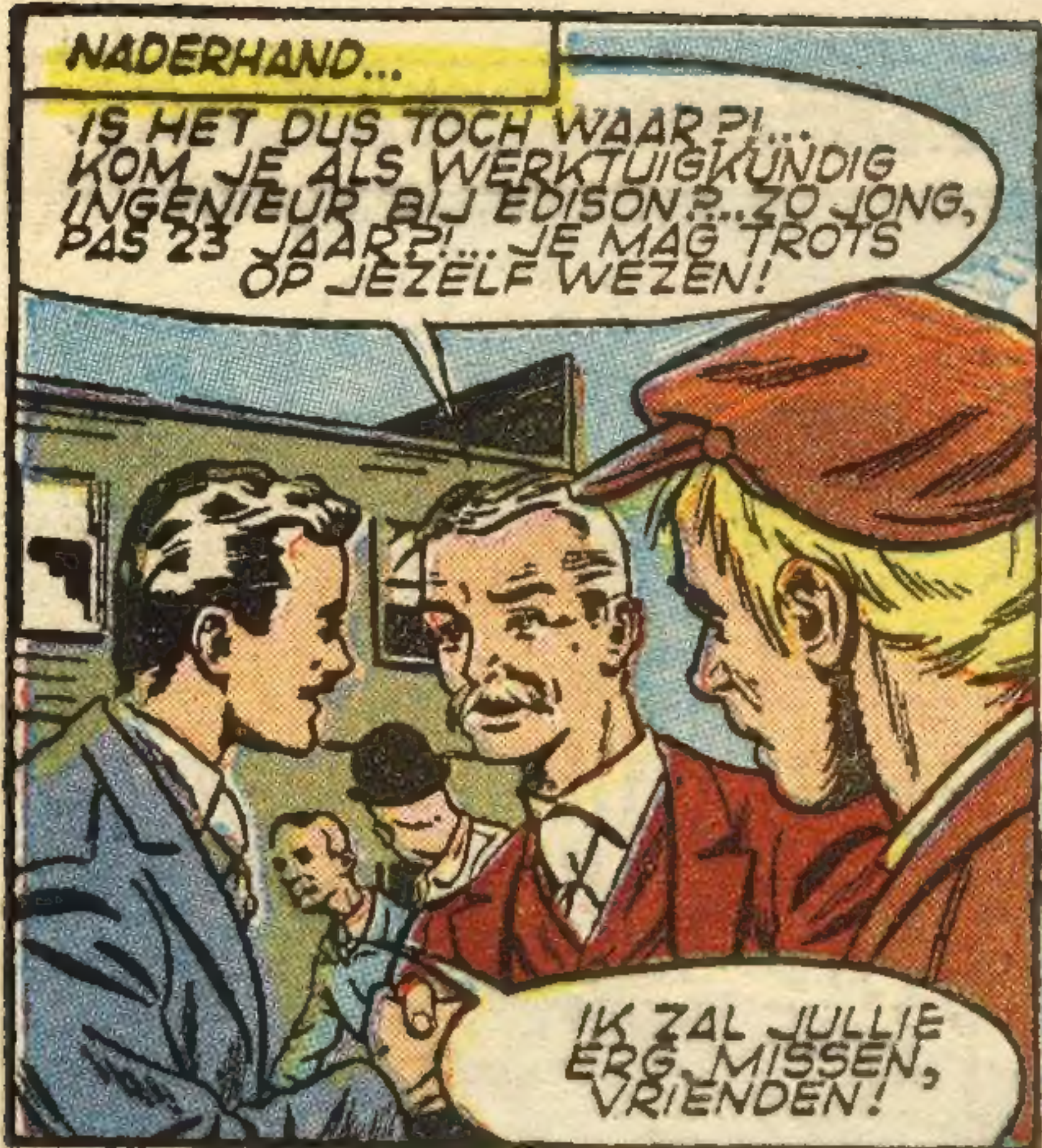
ZEG, HENRY, WAAROM KOM JE NA HET WERK NOOIT MEE EEN GLAASJE DRINKEN?...

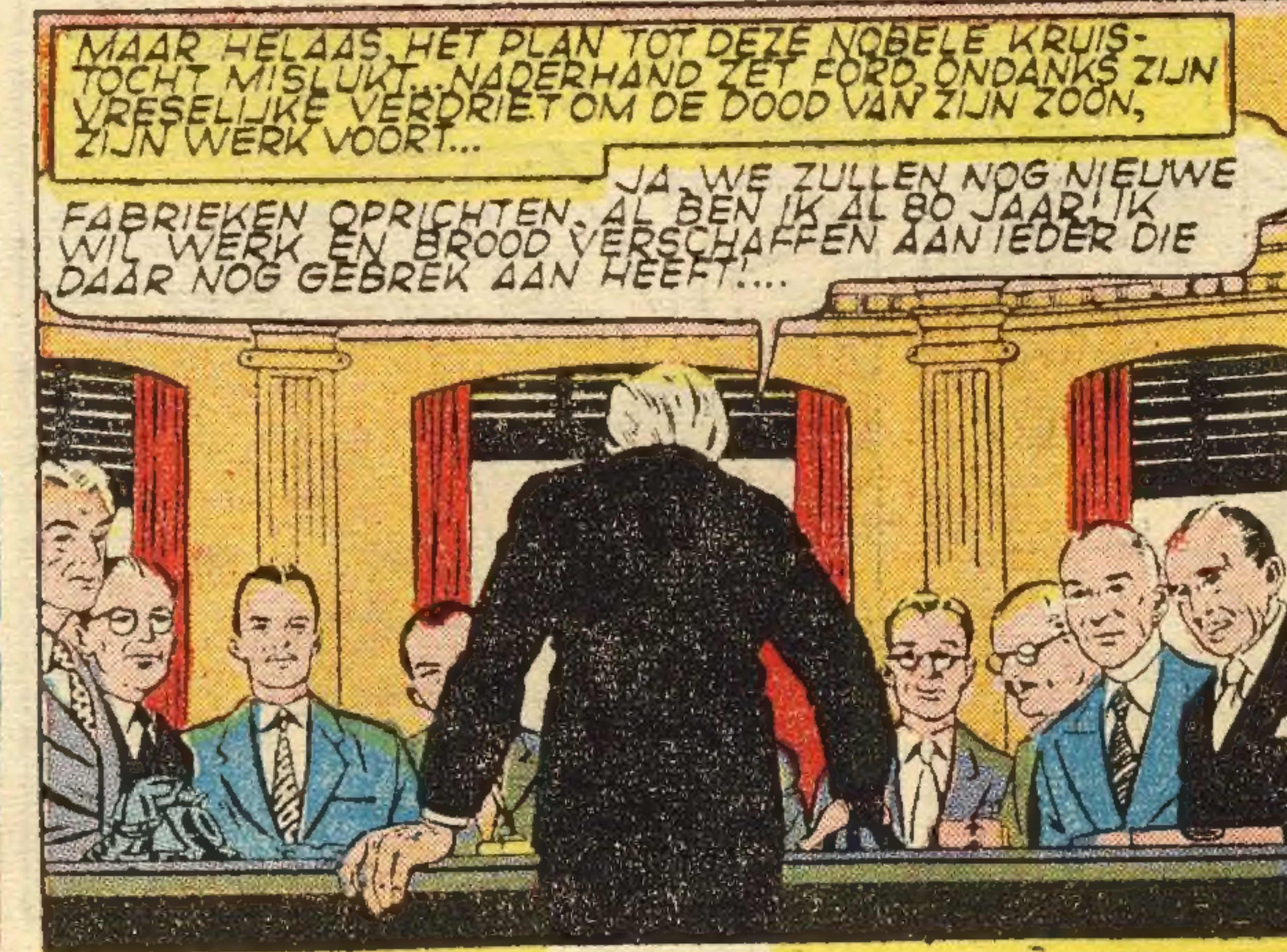
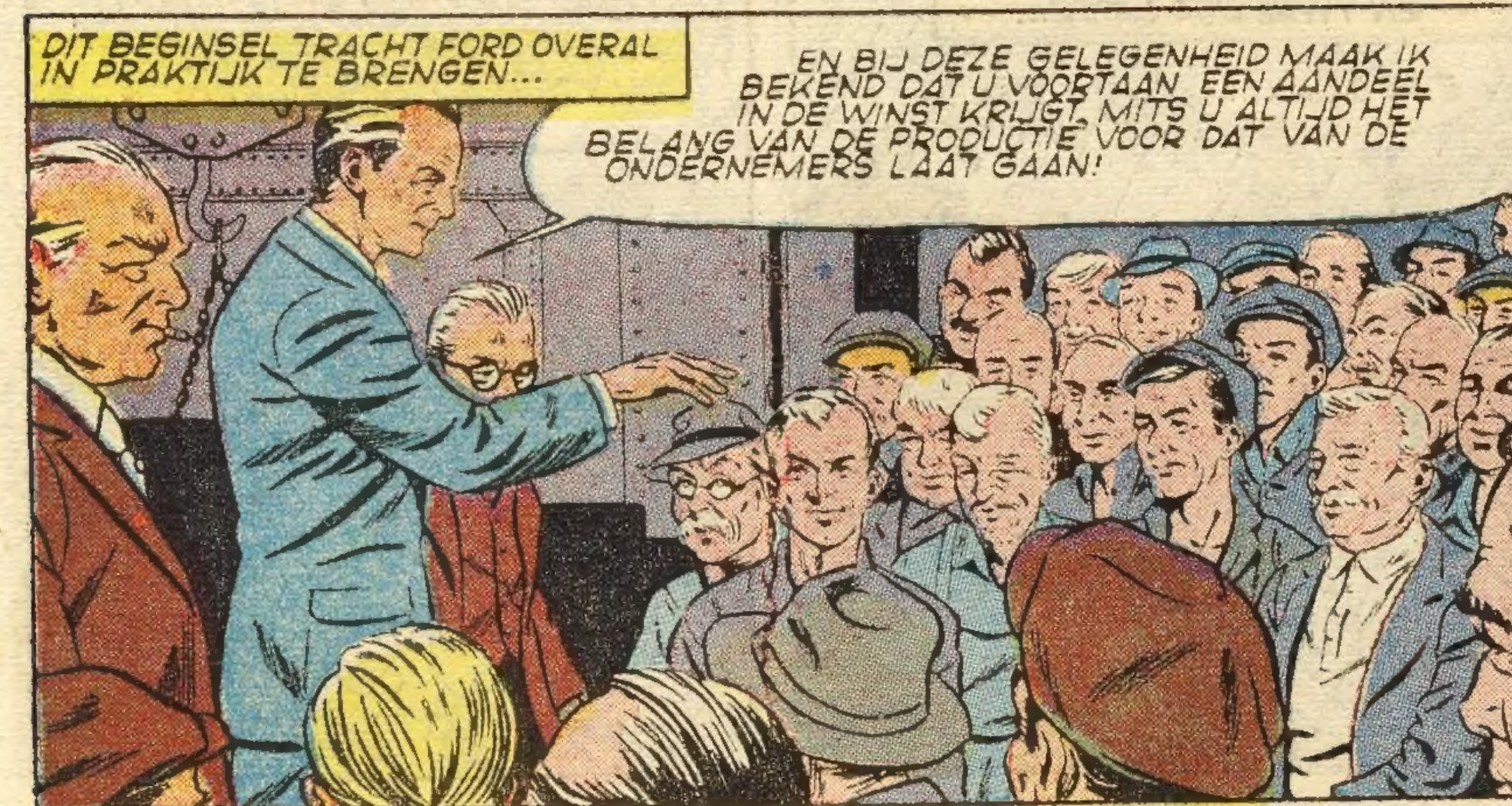
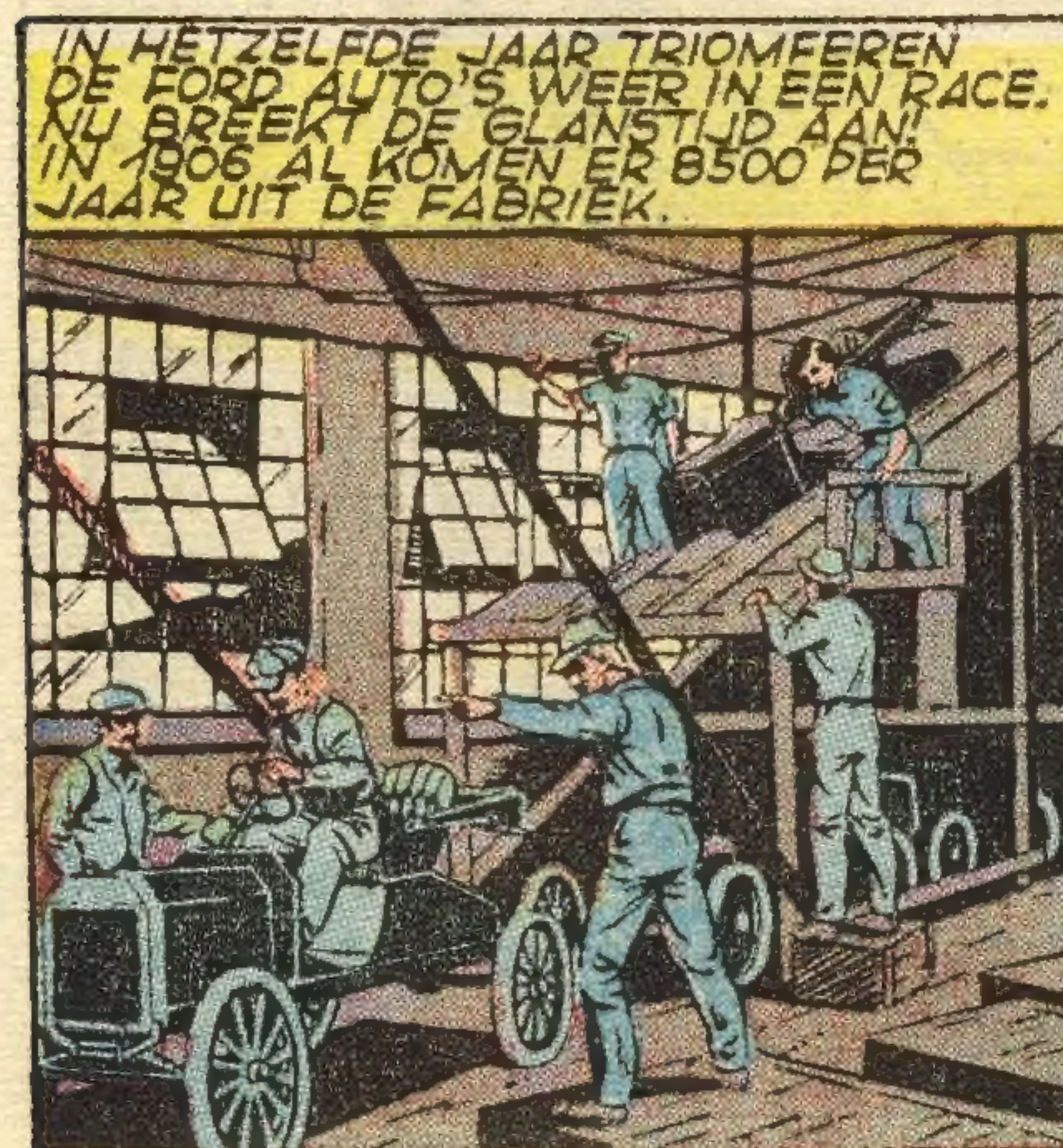
GEEN TIJD! DAN WERK IK BIJ EEN OUDE HORLOGEMAKER, KLOKKEN ZIJN MIJN HOBBY!

DRINK LIEVER MINDER EN DOE ALS HENRY!... DIE IS MIJN BESTE LEERJONGEN!

DE EERSTE ZEESLAG TUSSEN PANTSERSCHEPEN EINDIGDE ONBESLIST

Eigenlijk leken de twee bodems, die elkaar op 9 Maart 1862 in de baai van Hampton Roads uitdaagden, niet in het minst op een pantserschip zoals wij ons dat tegenwoordig voorstellen. Voor ons is zo'n schip die echte drijvende vesting, die de zee jarenlang beheerst heeft tot zij in Wereldoorlog II door het vliegdekschip werd onttroond.

Deze beide oorlogsschepen waren niet eens de eerste in hun soort, want Engeland en Frankrijk bezaten er elk al zo een.

Maar wel waren ze de eerste die aan een zeeslag in optima forma deelnamen.

In die jaren werd de grote Amerikaanse republiek nog steeds door de bloedige boerenoorlog geteisterd. Terwijl de beide partijen te land verwoed tegenover elkaar stonden en met wisselende kansen vochten, had het Noorden ter zee een voor-sprong behaald door de blokkade van alle havens aan de golf van Mexico, waardoor de vloot van de vijand tot werkloosheid werd gedoemd.

Zodra in Amerika echter bijzonderheden bekend werden van de nieuwe lineschepen, bijgenaamd pantserschepen, werd in Noord en Zuid alles in het werk gesteld om in de kortst mogelijke tijd een schip van dit soort te bouwen.

Dat van de Zuidelijken trad het eerst in actie. Het was maar een gewoon houten fregat waarvan de wand en het dek met een dikke stalen pantsering waren voorzien.

De «Merrimac», zo heette het, bewoog zich voort als een schildpad en had een enorme diepgang. De voorstevan was getooid met een stevige scheepssneb of ram.

Op 8 Maart zakte de «Merrimac» de Elizabethrivier af, die in de Hampton Roadsbaai uit-

mondt, welke door negen Noordelijke schepen werd bewaakt. Zodra deze de vijand in 't vizier kregen, openden ze, geholpen door de kustbatterijen, een hels vuur op hem.

Maar in plaats van midden in een reusachtige vuurzee in de golven te verzinken, zoals normaal geweest ware, scheen de «Merrimac» terecht zich allerm minst te storen aan de bommen die op haar pantser afketsten.

De «Merrimac» stevende resoluut op zijn tegenstanders aan en boorde zijn ram in de romp van de «Cumberland», die schipbreuk had geleden. En zonder enige twijfel zou de hele blokkadevloot hetzelfde lot hebben ondergaan als door het vallend getij de «Merrimac» niet zelf gevaar had gelopen te stranden.

Zo werd het pantserschip dus genoodzaakt zich in dieper water terug te trekken.

Toen hij de volgende dag terugkwam, met het stellige voornemen met de rest van het eskader af te rekenen, botste hij ineens zowat tegen een vreemd schip, waarvan de romp maar net boven water uitstak. Dat was de «Monitor», de Noordelijke tegenhanger van de «Merrimac». Deze was sneller en had een geringere diepgang en was voorzien van een draaibare geschutstoren.

En nu ontspon zich een tweegevecht.

De beide kapiteins merkten al gauw dat de kanonnen niet in staat waren de pantsers te doorboren. Daarom besloot de «Merrimac» toen maar meteen de flank van zijn tegenstander te rammeien, maar deze was hem te vlug af en verijdelde al zijn pogingen. Toen hij zich in het nauw gedreven voelde, nam hij de wijk naar ondieper water,

waar het zware Zuidelijke schip hem niet bereiken kon.

Toen het getij nog verder verliep, moest de «Merrimac» tenslotte de strijd staken.

Hij voer weer naar zijn basis en bleef daar een maand liggen. Met sterkere granaten bewapend zocht hij zijn onvindbare vijand weer op. Het kat-en-muisspel begon opnieuw en leverde al even weinig op als de eerste schermutseling.

Ondertussen rukten de Noordelijke legers steeds op.

De «Merrimac» kreeg order de Jamesrivier, die eveneens in de Hampton Roadsbaai uitmondt, op te varen, met het doel Richmond, de hoofdstad der Zuidelijke Staten, te verdedigen. Maar hij werd gehandicapt door zijn enorme diepgang en moest het weldra opgeven.

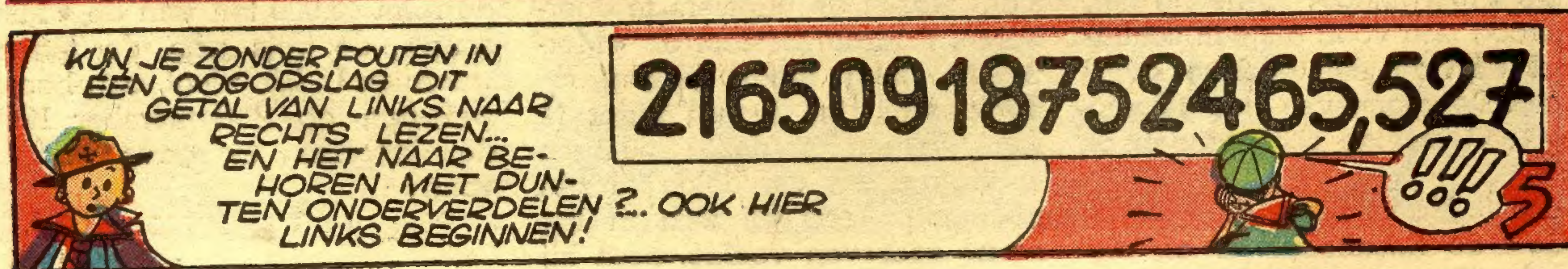
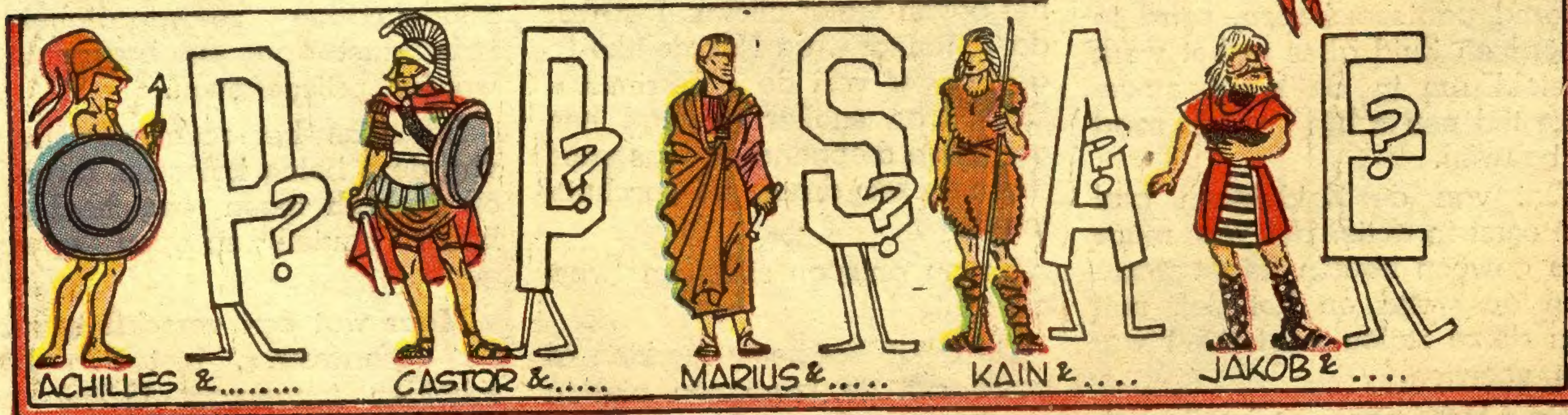
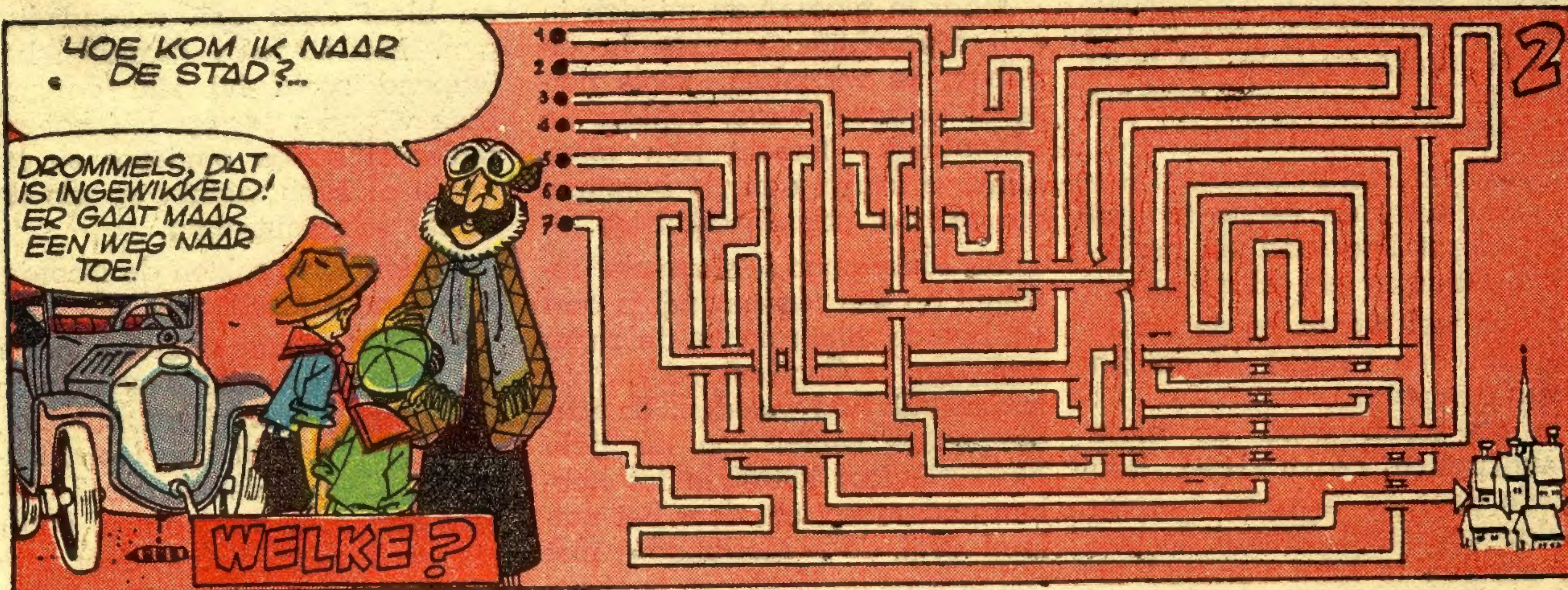
De 11e Mei blies de bemanning de bodem op om te voorkomen dat hij in handen van de Noordelijken zou vallen.

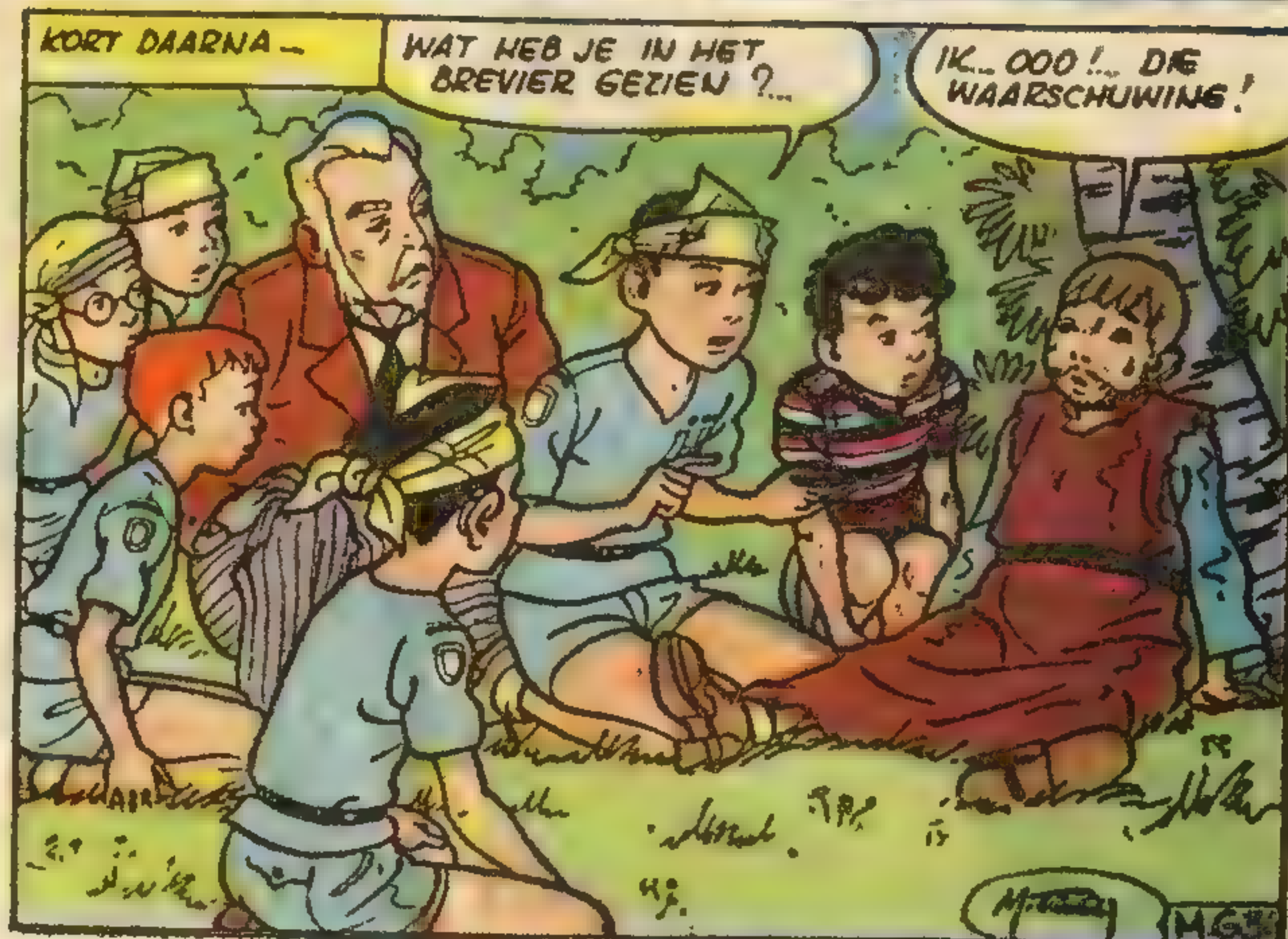
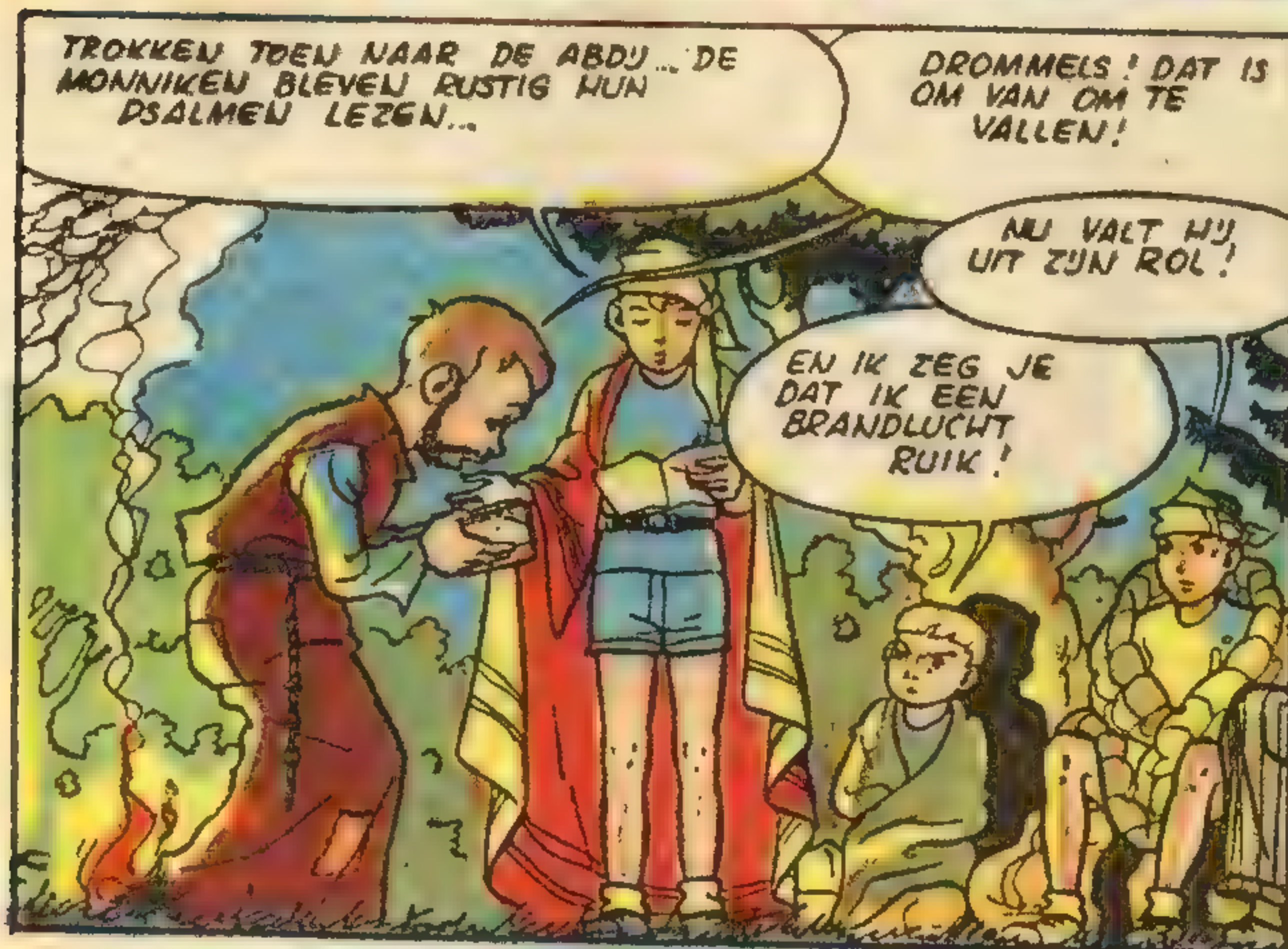
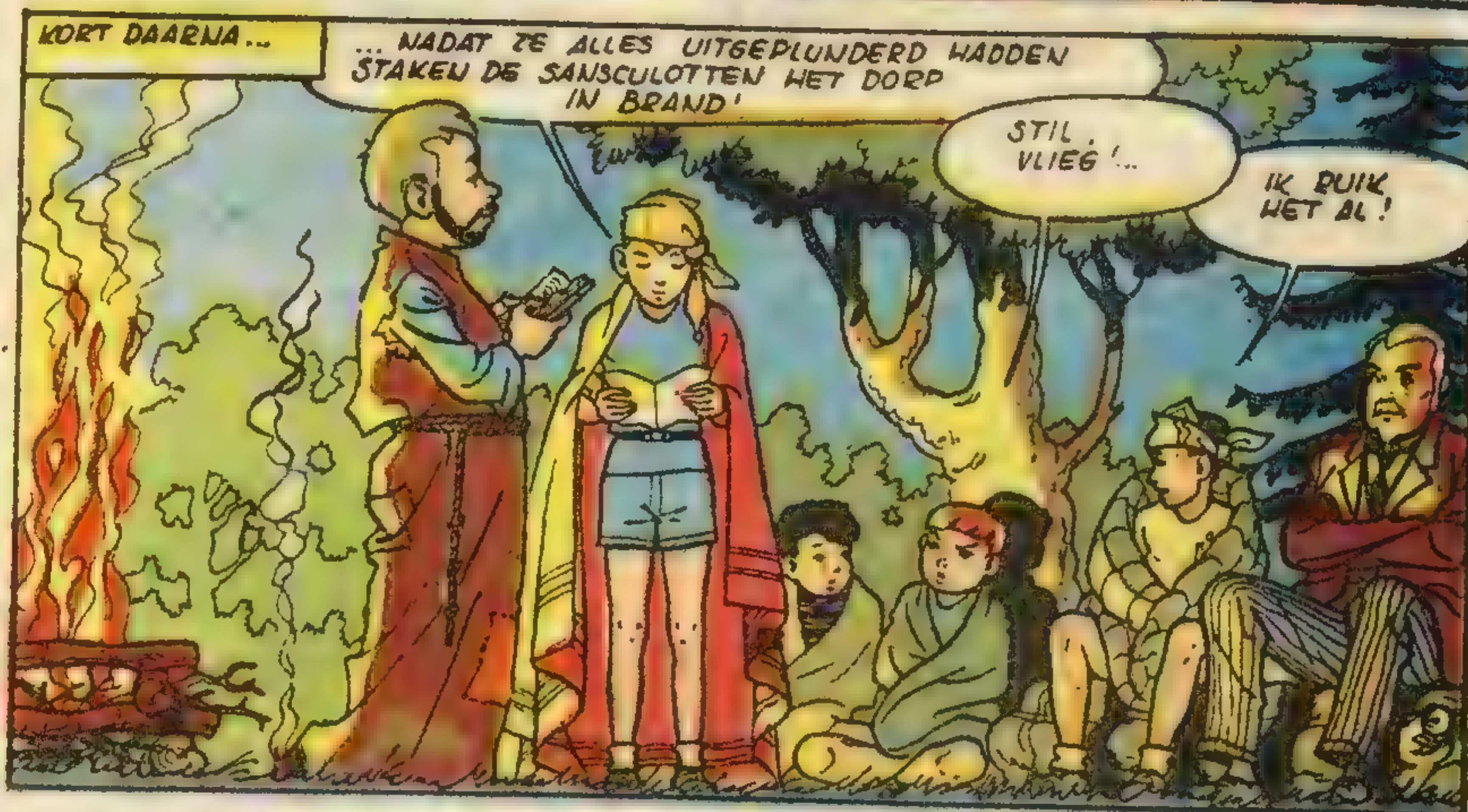
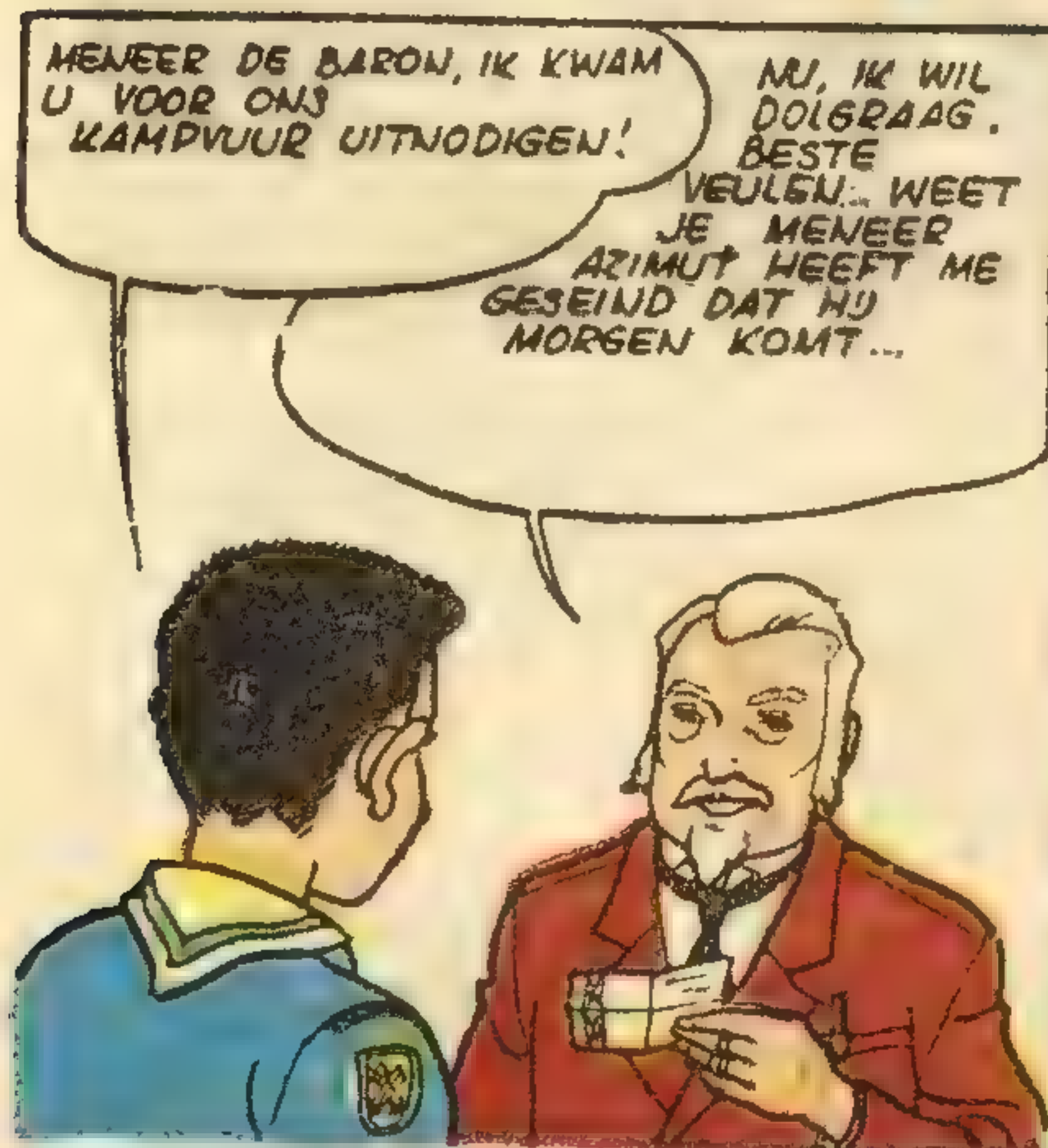
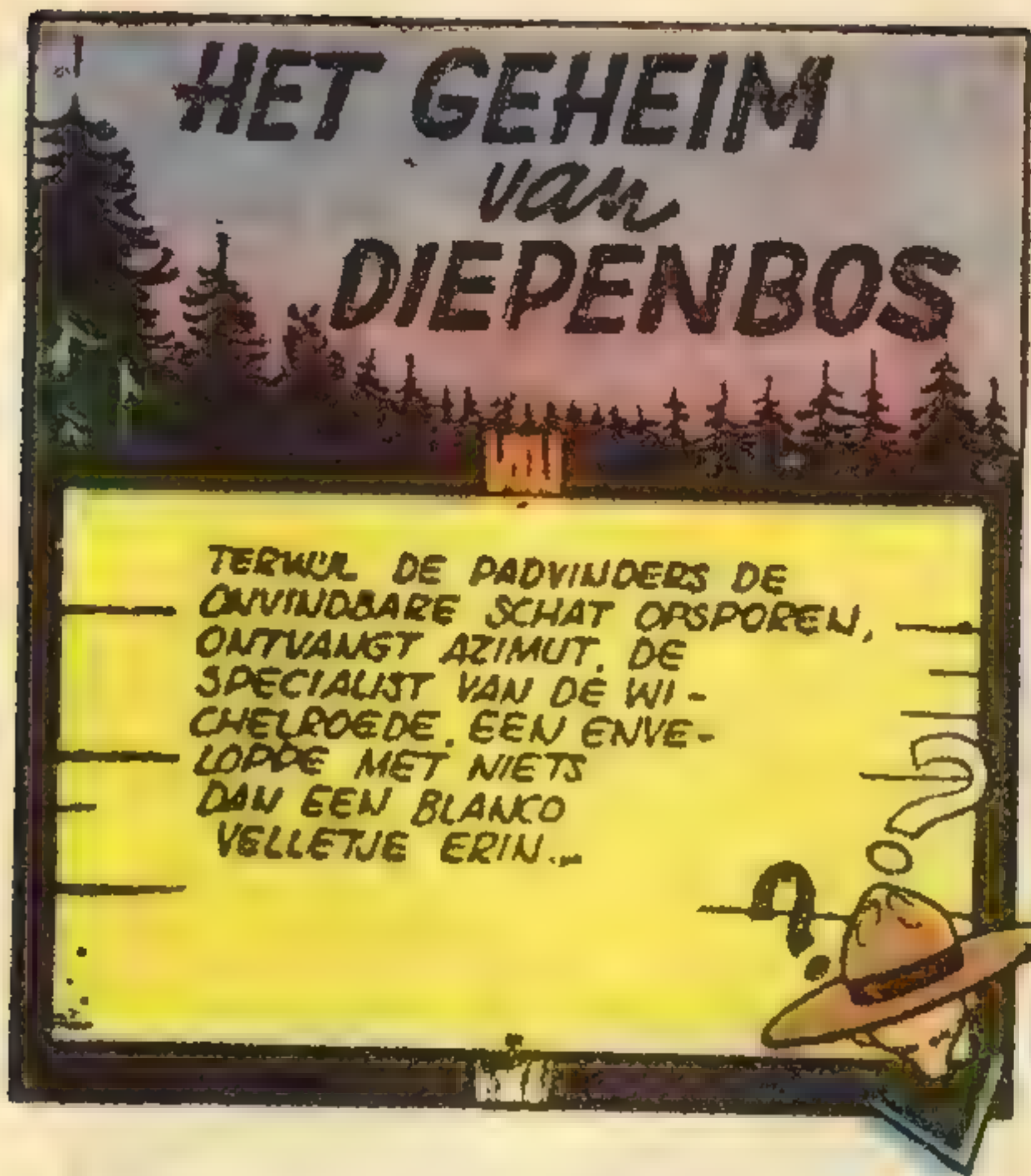
De «Monitor» overleefde hem trouwens niet lang. Terwijl hij naar Charlestown in Zuid-Carolina koerste, brak er een storm los. Het schip moest, wegens zijn middelmatige zeewaardigheid, inderhaast door de bemanning worden prijsgegeven.

Dat was het roemloze einde van deze beide kolossen, die elk op zichzelf tegen een heel eskader houten schepen opwogen.

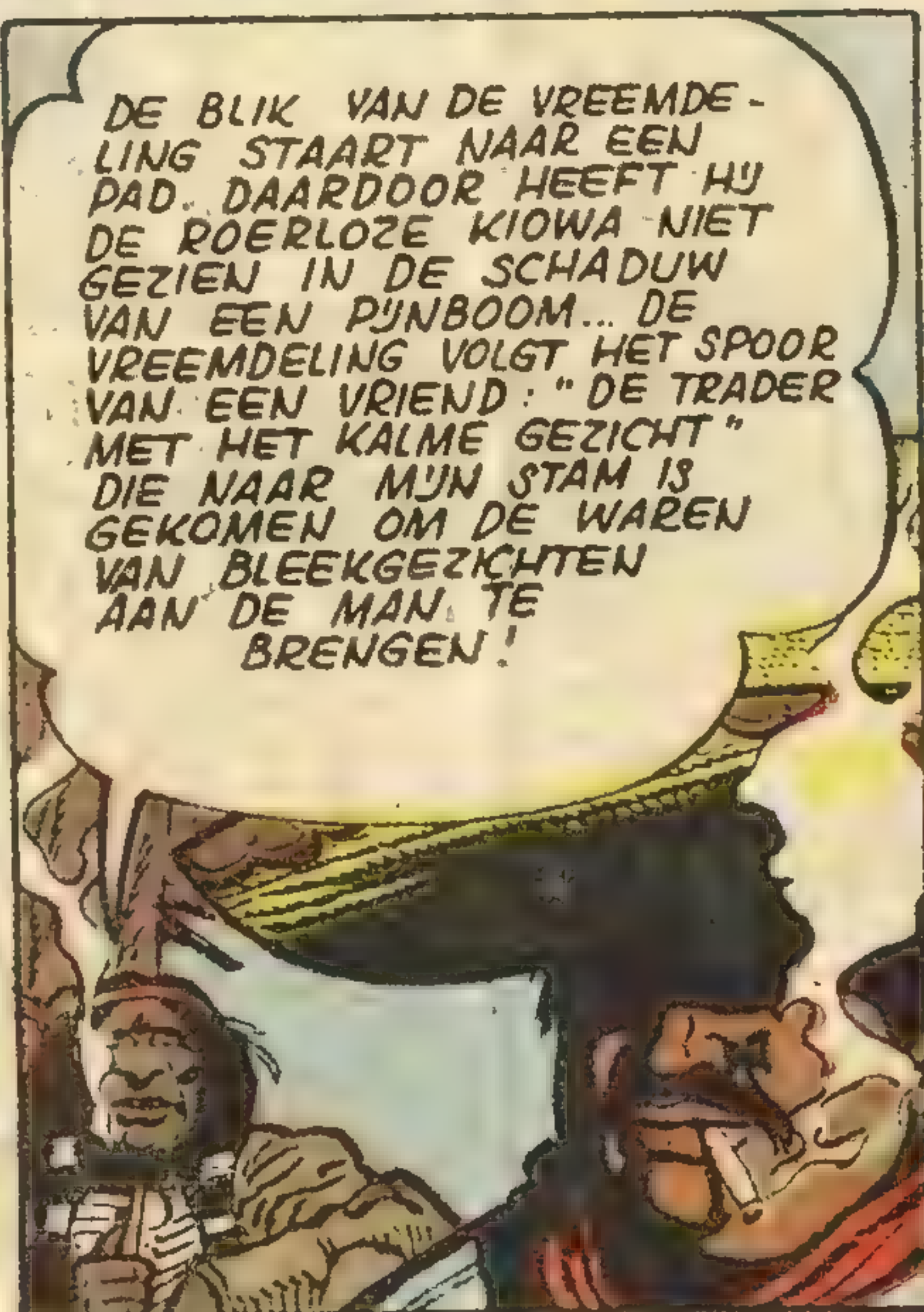
Maar wat een verschil tussen de «Merrimac», met zijn bescheiden tonnemaat (3.500) en de ruim 45.000 ton van de «Missouri», de trots van de tegenwoordige U.S.A. vloot, aan boord waarvan op 2 September 1945 de Japanse overgave plaats vond!

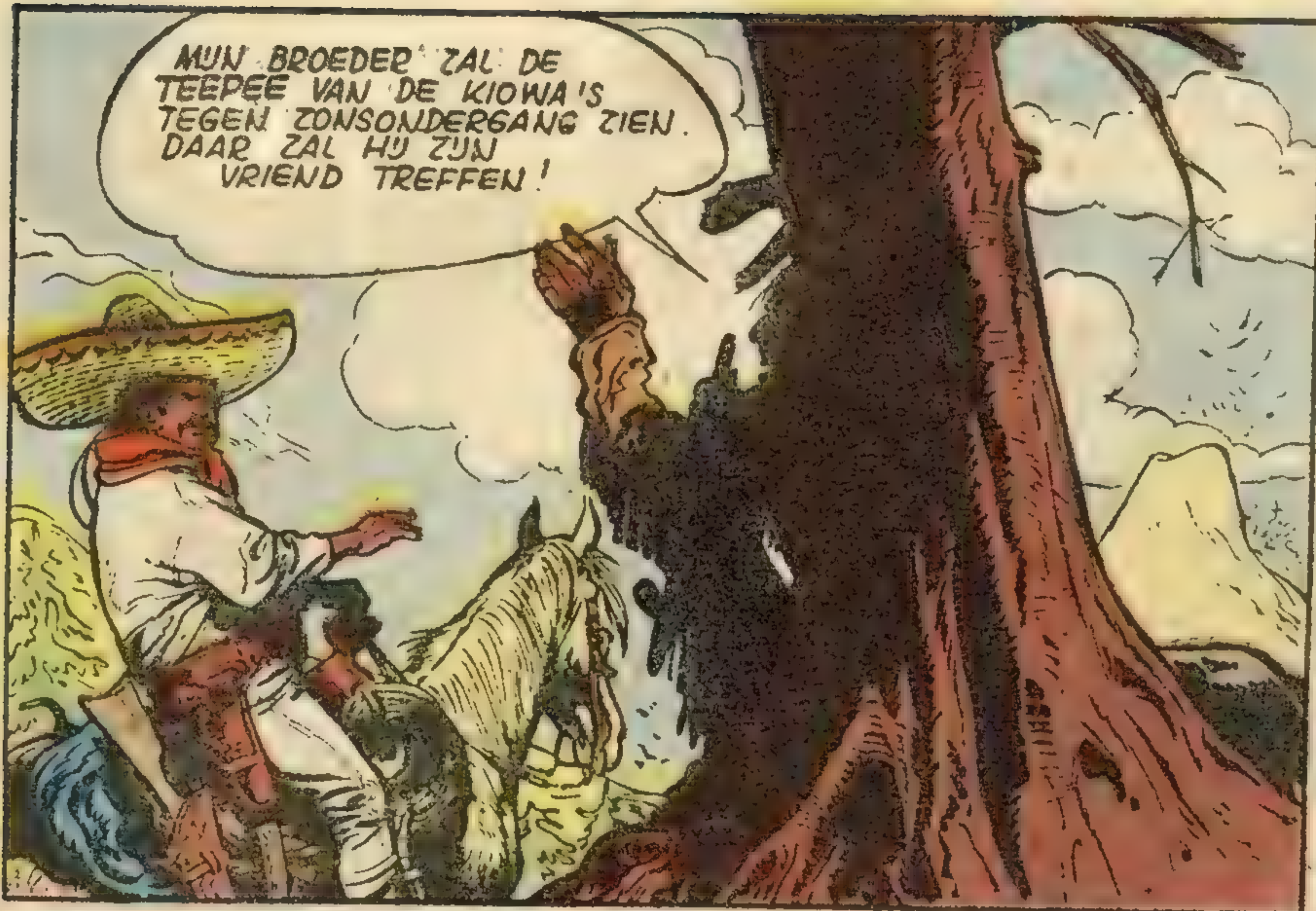
C. J.

(WORDT VERVOLGD)

HJ IS HET...
VAST EN ZEKER...
EN HJ VENT
MET ROMMEL!

DRIE
MESSEN
TEGEN TWEE
BUFFELHUI-
DEN!

DE ZOON VAN HET
STAMHOOFD WIL
IETS ANDERS!

HJ WIL HET
PAARD VAN
HET BLEEKGEZICHT...
HJ ZAL ZOVEEL
HUIDEN GEVEN
ALS HJ VINGERS
HEEFT, ZIJN
BESTE MUSTANG
EN GOUD-
POEDER!

EH... DE ZOON VAN HET
OPPERHOOFD BEGRUPE
GOED: MIJN PAARD IS
NIET TE KOOP!

DE ZOON
VAN HET
HOOFD, WIL
HET PAARD!

ONMOGELIJK!

UCH !!

HET
SPJIT ME
WEL!

VERGEET DOLKOP DAT HJ
DE STRJDBUL MET DE
BLEEKGEZICHTEN HEEFT
BEGRAVEN?
OF BENEVELT
HET VUURWATER
WEER ZIJN GEEST?

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».
- Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6: Tekenenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Zo groot is ons rakkers gezin:
Je vindt er alle soorten in.
Als ze hier heerlijk in hun bedje «pitten»,
Puffen die in Paramaribo
Van de middaghitte.

Je hoeft geen geleerde «bol» te zijn om te weten, dat de aarde een «bol» is. Schijnt de zon dus op de ene helft, dan is de andere helft in het donker. Zo liggen jullie al fijn te dromen en te snurken, als op datzelfde ogenblik de mede-rakkers in Paramaribo aan elkaar vragen: «Zullen we een partijtje voetballen, jongens?».

Maar wanneer jullie je snoet lekker onder het frisse water wassen, kruipen die anderen onder de wol.
Leuk, hè?

Een van die rakkers: J. HOCHUM uit Paramaribo stuurde een gedicht ter planting in de knollentuin. En waarachtig niet onverdienstelijk! Wat denken jullie ervan?

Op een nacht heel stil,
placht kil de maan te schijnen;
blanke, bleke stralen, koud.
Die grote gele maan...
Zo zie ik ze aan de hemel staan,
hoog boven de wolken...
En als maar aan, staat daar de maan.
En steeds maar door, breekt zij door de [wolken:]

Trots komt die kop
dan somber op:
een ronde schijf
nu in het donker,
aan de duistere hemel,
tegen het gewemel
van sterrengefonkel,
vervult de nacht
met stille pracht...
Zij heeft de aarde in haar macht
onder een lijkwit kleed gebracht.
Ellendige maan!
Eigen werk van J. HOCHUM uit Paramaribo.

Er zitten goeie momenten in, rakker!
Zo nu en dan verval je echter in gemeen-

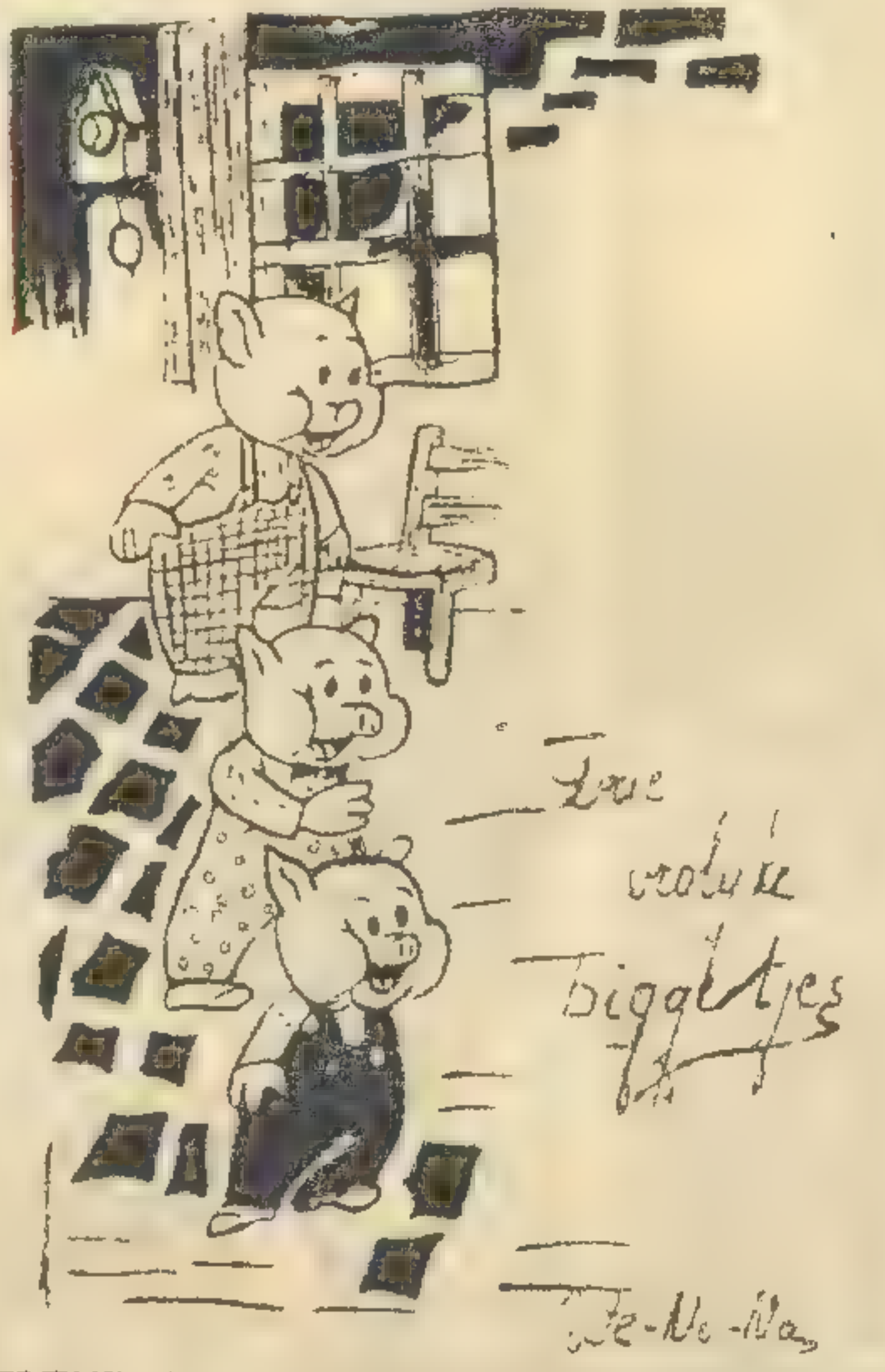
plaatsen: bijvoorbeeld, met stille pracht. Daar moet je eens op letten. Je hebt zo goed je gevoel laten spreken. Maar laat dat eigen gevoel van jou nu niet het slachtoffer worden van dergelijke gemeenplaatsen. Wil jij je best eens doen? Prachtig!

Bij jullie zal de kachel wel niet branden, hè? Vertel ons eens iets van dat verre land.

DICKY uit Turnhout plant een voorbeeldig opstelletje:

EEN DAG UIT MIJN VACANTIE

Die morgen lag ik al een poosje klaar wakker, toen ik opeens iets tegen de ruiten hoorde. «Plets, plets!» Hemeltje! regende het nu? Met één sprong wipte ik uit bed. En, ja hoor! Eerst langzaam, maar al gauw sneller en sneller volgden de drop-

Mooi stukje eigen werk van WE-NO-NA uit Rijenam.

pels elkaar op, sprongen uitdagend tegen het glas en pletsten op de harde vensterbank uiteen. Daar had je het nu! Juist als ik voor een tijdje zou gaan logeren bij tante, (op voorwaarde dat het goed weer was) begon het spel.

Lusteloos kleepte ik me aan en ging mopperend naar beneden. Aan de lekkere koffietafel werd mijn humeur er niet beter op. Ba, wat een tijden! Gister scheen de zon om te braden, en vandaag... nee maar!

— Je trein zal al wel vertrokken zijn, hè, merkte zus op.

— Och kind, bromde ik, hou je mond. Ik liet me in een zetel bij het raam vallen en kon wel huilen van narigheid.

Wanneer broer even later thuis kwam van de boekerij, doornat en verkleumd, dacht ik spottend: «Ja, ook een idee, om door zo'n hondenweer te lopen voor een

Winterdag in Vlaanderen. - Eigen werk van MOEPI uit Nukerke.

onozel boek». Hij duwde me plots één van die boeken in mijn handen. Ik zei niet eens «dank je» en begon er verveeld in te bladeren. «De groene Deur», las ik als titel. Pff, 't zou weer wat zijn! Opeens kreeg ik ongeveer in 't midden een hoofdstuk in het oog: «De markies vermoord». Hè. Wat gebeurde daar allemaal?...

Stilaan veranderde mijn onverschilligheid in belangstelling. Hevige belangstelling. En eer het vijf minuten verder was, zat ik er tot over de oren in verdiept.

Het verhaal speelde zich af op een geheimzinnig slot in Engeland, waar nog geheimzinniger moorden gebeurden.

's Middags nam ik nauwelijks de tijd om fatsoenlijk te eten, wat me een flinke nitbrander van vader bezorgde.

Toen ik tegen de avond met een zucht en een hoogrode kleur het boek sloot, had het regenen opgehouden en ging de zon stralend onder. Van mijn logeerpartij zou dus morgen nog wel iets van terecht komen.

's Nachts droomde ik van moorden en treinovervallen, van geheime kelders en lange, lange regenbuien.

Eigen werk van DICKY uit Turnhout.

Bedankt voor je vriendelijk briefje.

Een goeie raad, Dicky: leg dergelijke boeken met «moord-verhalen» aan de kant. Dat is geen gezonde kost voor levensblijve Robbedoesrakkers. Beloofd?... Prachtig

Je opstel is inderdaad voorbeeldig. Maar de eerste helft is stukken beter dan de tweede. Je hebt een vlotte stijl. We hopen dan ook, dat je het hier niet bij zal laten. Goeie moed! Hulde voor je tekening.

KLEINE BEVER uit Zemst vergast het knollenlezende publiek op een gedicht:

WINTER

De zomer spoed weg
Daar komt de winter, zeg
Zachtjes dwarrellen sneeuwvlokjes neer
Die zoetjes vallen als een veer.

EDITIONS DUPUIS UITGEVERIJ

Opgelet! Deze zegel is geldig. Knip hem uit en bewaar hem. Eenzelfde zegel vind je in «Robbedoes», «De Haardvriend» en in «Humoradio». Alle Scola-spelen zijn — behoudens het anders vermeld staat — verkrijgbaar in ruil voor 1.000 punten. De punten dienen rechtstreeks gezonden te worden naar: N. V. SCOLA, Postbus 10, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., — Ommeganckstraat 21, — Antwerpen. - P.C.R. : 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

Voor d'arme mensen is 't een leed
Als de vorst intreedt.
De vogels vinden geen eten meer
En scharrelen heen en weer.

Het ijs bedekt vijvers en rivieren
Waarop wij onze pret kunnen vieren
Wij zwieren over 't baantje, zonder schrik,
Op 't ijs zijn wij in onze schik!
Eigen werk van KLEINE BEVER uit Zemst.

Jan, dat heb je mooi gedaan, hoor jongen.
Alle begin is moeilijk. Maar dit gedicht
is al beter dan je vorige. Probeer er
geen rijmelarijtje van te maken. Als jij
je eigen tekst nog hebt, vergelijk die dan
eens met de lichtjes veranderde, die hier
staat afgedrukt. Stuur nog eens gauw wat,
kerel!

Een gevoelig dichtknolletje van rakkeres-
je ZEEMEERMIN uit Heist o/d Berg:

OPGEDRAGEN AAN MIJN BESTE VRIENDIN L. D. R.

Gij waart zo zonnig en steeds blij,
Gelijk een vogeltje in Mei.
Ge had twee mooie blauwe ogen,
Soms zo diep, diep bewogen.

Ondanks het bitter, droevig lot,
Hebt ge berust. Ge bleef op God,
betrouwen stellen. Tot het eind.
De ziekte u had ondermijnd.

Je knakte af gelijk een bloem
in volle bloei. Ik roem
u, meisje, omdat ik weet
dat ge zonder te klagen, zoveel leed.

Je stierf, blij dit leven te verlaten.
Ach, meisje, mijn tranen kunnen

Winterlandschap. - Tekenknol van ZEEMEER-
MIN uit Heist-op-den-Berg.

Niets meer baten...
Eigen werk van ZEEMEERMIN uit Heist
o/d Berg.

Beste Paula, veel dank voor je briefje en
wensen. In dit dichtwerk heeft je gevoelig
hartje gesproken. Zie je wel, dat je het
kan? Nooit de moed opgeven.

Nog beter zijn je tekeningen. Je bent
een ware klein-kunstenares! Wil je er de
volgende keer bij vermelden, of het nage-
knold is of eigen werk? Dank!

DE EERVOLLE VERMELDINGEN:

PIET BEELDSNIJDER uit Amsterdam: je
zeilboot is zéér goed! Let nog eens op juis-
te schaduwwerking. Je er goed rekenschap
van geven, van welke kant de zon schijnt.
MOEPI uit Nukerke: wat hanteer je vlot je
tekenpen! Niet te slap worden. Schaduw-
partijen goed benadrukken. Een ietsje for-
ser. Waag je gerust aan eigen werk ROBIN
HOOD 34.109 uit Antwerpen! Stuur je
gauw die andere op? Je doet dapper je
best, KLEINE BEVER 33.264 uit Zemst. Hou
vol! Dat is nog eens een tekening, MOHA-
MED, uit Temse! Lijkt wel een schilderij,
kerel! Hulde! Die zonnebrilgeschiedenis
heb je handig opgelost. Wel jammer voor
de tekening! Robbedoezen kan je bestellen
aan het adres in ons blad vermeld, aller-
laatste bladzijde onderaan. WITTE RAAF uit
Amsterdam (?), knap werk! LEO DE COCK
uit Bornem: als er een plekje vrijkomt, zal
Sjarel zeker je mooi portret gedenken.

Nu, rakkers... of jullie nu uit Canada, Pa-
ramaribo of Japan komen: Sjarel is on-
verbiddelijk. Hij heeft het ook erg druk.
Nog een weekje... en dan is het Vasten-
avond.

Doe je best, thuis en op school. Een ste-
vige knuist van Sjarel en Piet. Een harte-
lijk: tot ziens van jullie opperplanter

SNUFFEL.

Prachtig eigen werk van PIET BEELDSNIJDER
uit Amsterdam.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1: In het water opgeworpen versperring.
— 2: Eenheid der gewichten. — 3: Deel
van het lichaam. — 4: Kleverig vocht, dat
bij insnijding uit sommige planten vloeit en
stolt, stuf. — Thans. — 5: Als begin van
vreemde woorden: . Onwrikbaar, vast. —
6: Uitsteeksel aan het achterlijf van dieren.
— 7: Frank (afk.).

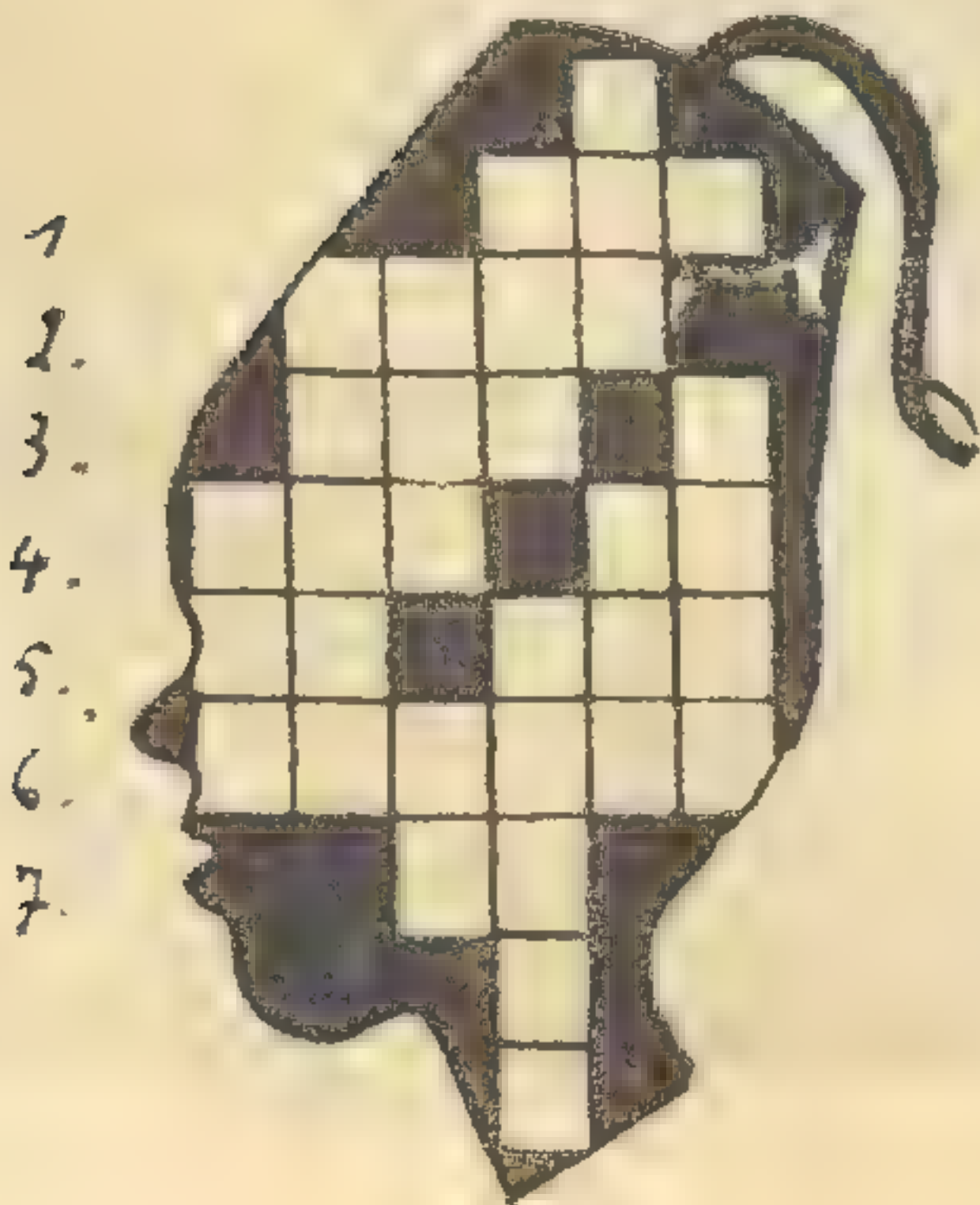
VERTIKAAL

1: Luchtvormige stof. — 2: Vriendschaps-
betuiging of beleefdheidsbetuiging door
woord of gebaar. — 3: Sterke drank uit
suikerrietsap getrokken. — Niet op. — 4:
Deel van het jaar. — Klompje van paarle-
moer. — 5: Dient om het haar te ordenen.
— Gek. — 6: Bochel.

OPLOSSING

— 6: Bul. — 4: Dag, Patel. — 5: Kam, Nar.
Rum, Af. — 1: Gas. — 2: Groen. — 3:
Verhaal. — 7: Fi.
3: Rug. — 4: Gom, Nu. — 5: Ae, pol. —

1. 2. 3. 4. 5. 6.

SNUFFELTJE

(Vervolg van blz. 3)

fouten op de merken, maar... muziek
horen ze niet meer.

Stel je eens het 40.000ste deel van
een millimeter voor. Een moeilijke
taak, nietwaar? Dan begrijp je wel,
dat het nog moeilijker is in een der-
gelijk nietig gleufje (de groeve van
een langspeelplaat) met een scherp
beiteltje een oneffenheid weg te
steken.

En toch bestaan er mannen, die
dergelijke karweitjes moeten opknapp-
pen. Zo bijvoorbeeld de controleur-
graveur van een gramfoonplaten-
fabriek, wanneer hij de matrijs op
onzuiverheden moet inspecteren. Als
zijn hand niet heel zeker is, kan hij
veel verknoeien. Wegsnijden is gauw
gebeurd, maar bijplakken...

Tegenwoordig wordt er veel ander
metaal voor de platen gebruikt. De
plastic-langspeelplaat verdringt hoe
langer hoe meer de «ouderwetse»
schellakplaat.

De gramfoonplaten-techniek is
zo ver gevorderd, dat men allerlei
onzuiverheden — ook in de uitvoe-
ring van de muziek zelf — kan weg-
werken. We kunnen «bijplakken». Zo
is het geval bekend van een be-
roemd pianist, die in een bepaalde
passage 1/16 noot missloeg. Hij be-
merkte zijn fout, maar moest tot zijn
spijt dringend op reis. Hij zou voor
een nieuwe opname spoedig terug-
komen. Hier kon echter niet op ge-
wacht worden en ze lieten een juf-
vrouw een paar keer het juiste nootje
aanslaan. Daarna werd met schaar
en lijm de rest gedaan. Je kan wel
nagaan, wat een grote ogen de pia-
nist opzette, toen hem werd meege-
deeld, dat de tijdrovende reis hem
bespaard bleef. Ze hadden «even»
de fout zelf gecorrigeerd!...

Tevreden, Karel? Bekijk voor de
aardigheid eens de groeve van een
gramfoonplaat onder een sterk ver-
grootglas. Het is beslist de moeite
waard. Dan zal je ook begrijpen, dat
je — als je later zelf eens een gra-
mofoon hebt — altijd voor een goeie
naald moet zorgen en de platen stof-
vrij moet houden. Want een stof-
deeltje kan heel hard en scherp zijn.

Tot volgende week, beste rakkers!
Met Robbedoes

Vooruit en Vooraan!

Je trouwe

SNUFFEL.

WIE WEET HET?

(Oplossingen van bladz. 10.)

SPEL Nr. 1

G: groter. - F: kleiner. - De andere zijn
gelijk.

SPEL Nr. 2

Weg Nr. 4 volgen.

SPEL Nr. 3

Leningrad - Moskou - Sebastopol.

SPEL Nr. 4

Achilles en Patrocles. — Castor en Pollux.
— Marius en Sulla. — Kain en Abel. —
Jakob en Esau.

SPEL Nr. 5

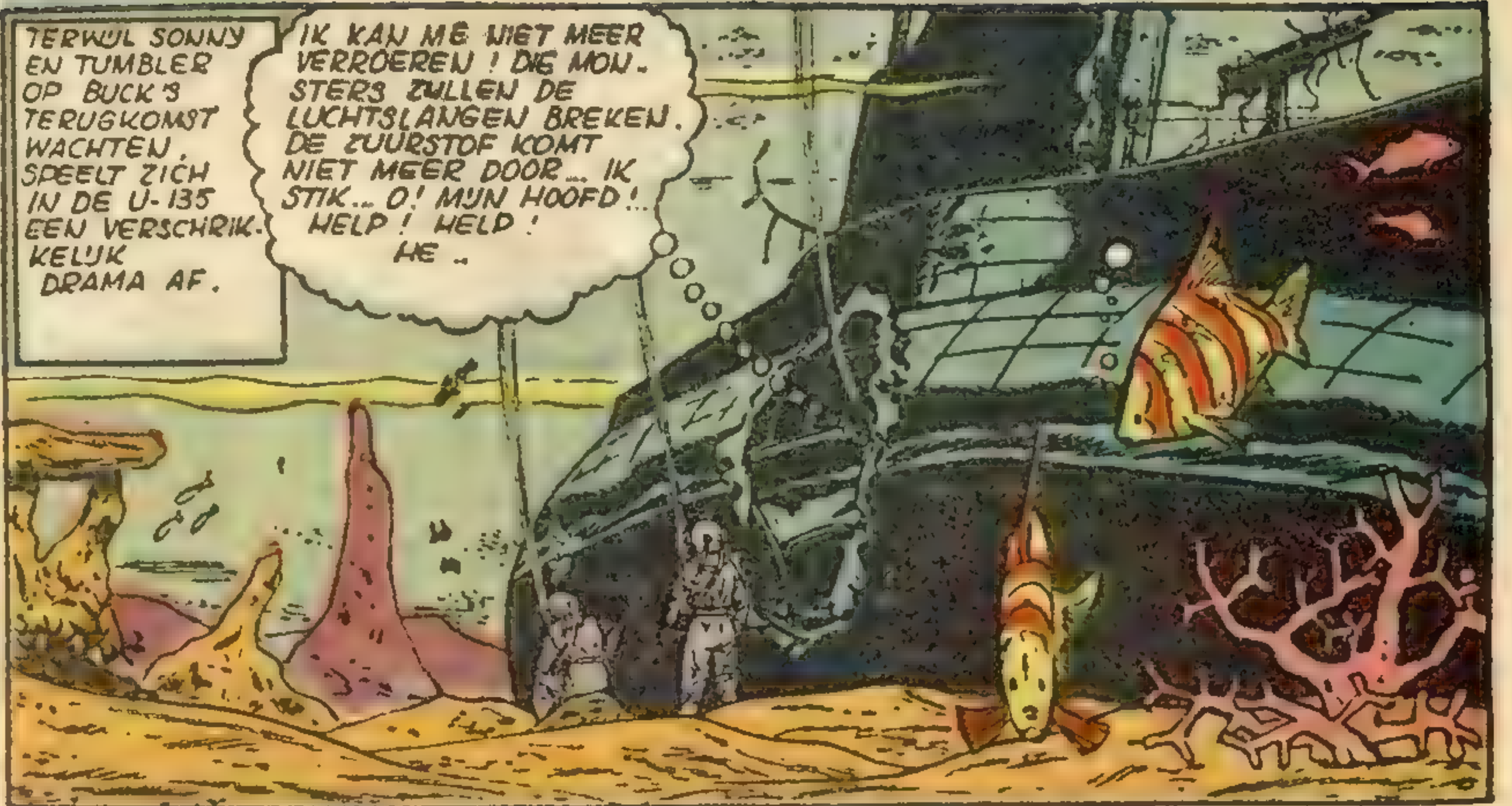
21.650.918.752.465.527.

BUCK DANNY

PATROELJE BIJ DAGERAAD

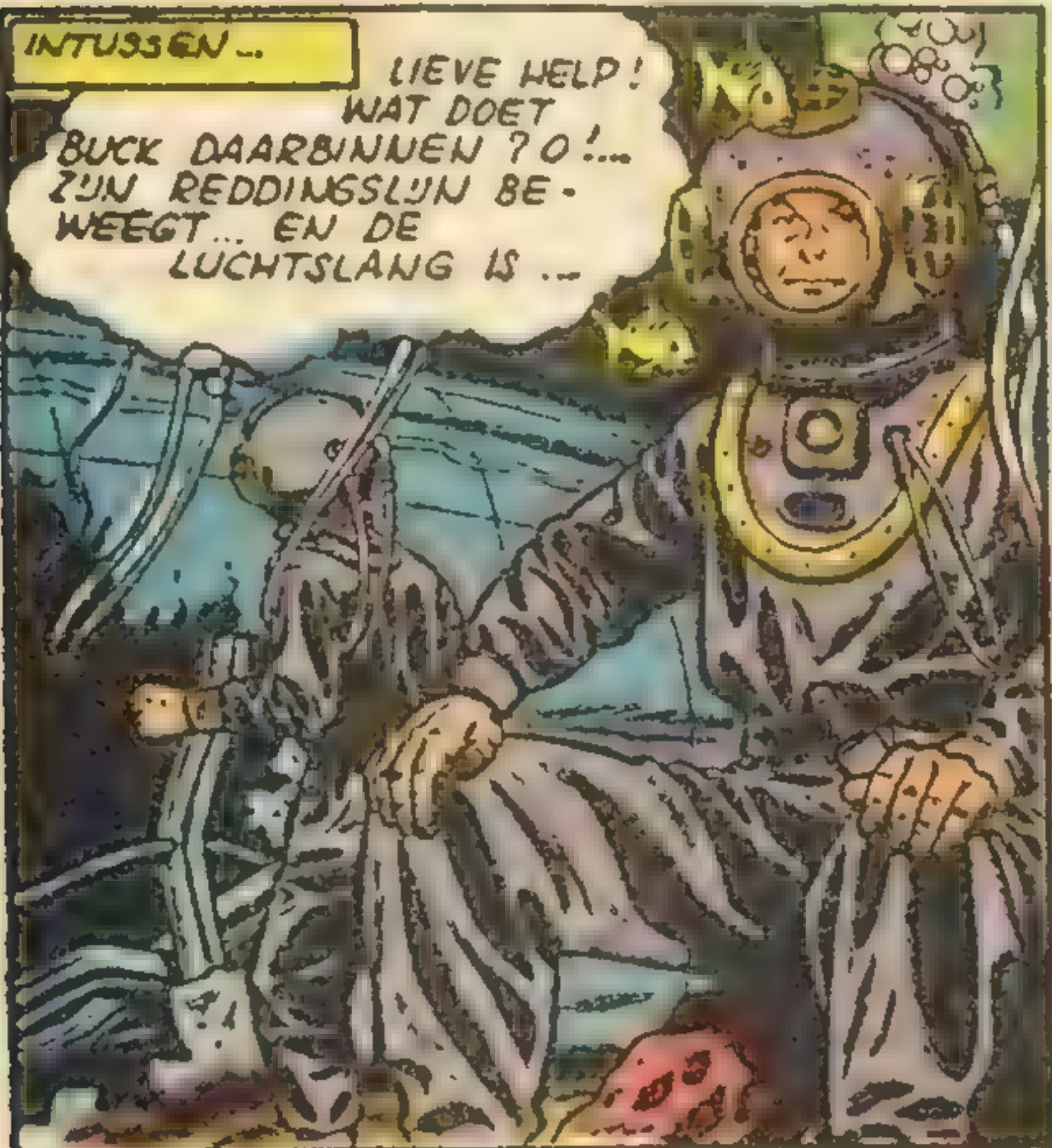
TERWIL SONNY EN TUMBLER OP BUCK'S TERUGKOMST WACHTEN, SPELT ZICH IN DE U-135 EEN VERSCHRIKKELIJK DRAMA AF.

IK KAN ME NIET MEER VERROEREN! DIE MONSTERS ZULLEN DE LUCHTSLANGEN BREKEN. DE ZUURSTOF KOMT NIET MEER DOOR... IK STIK... O! MIJN HOOFD! HELP! HELP! HE...

INTUSSEN...

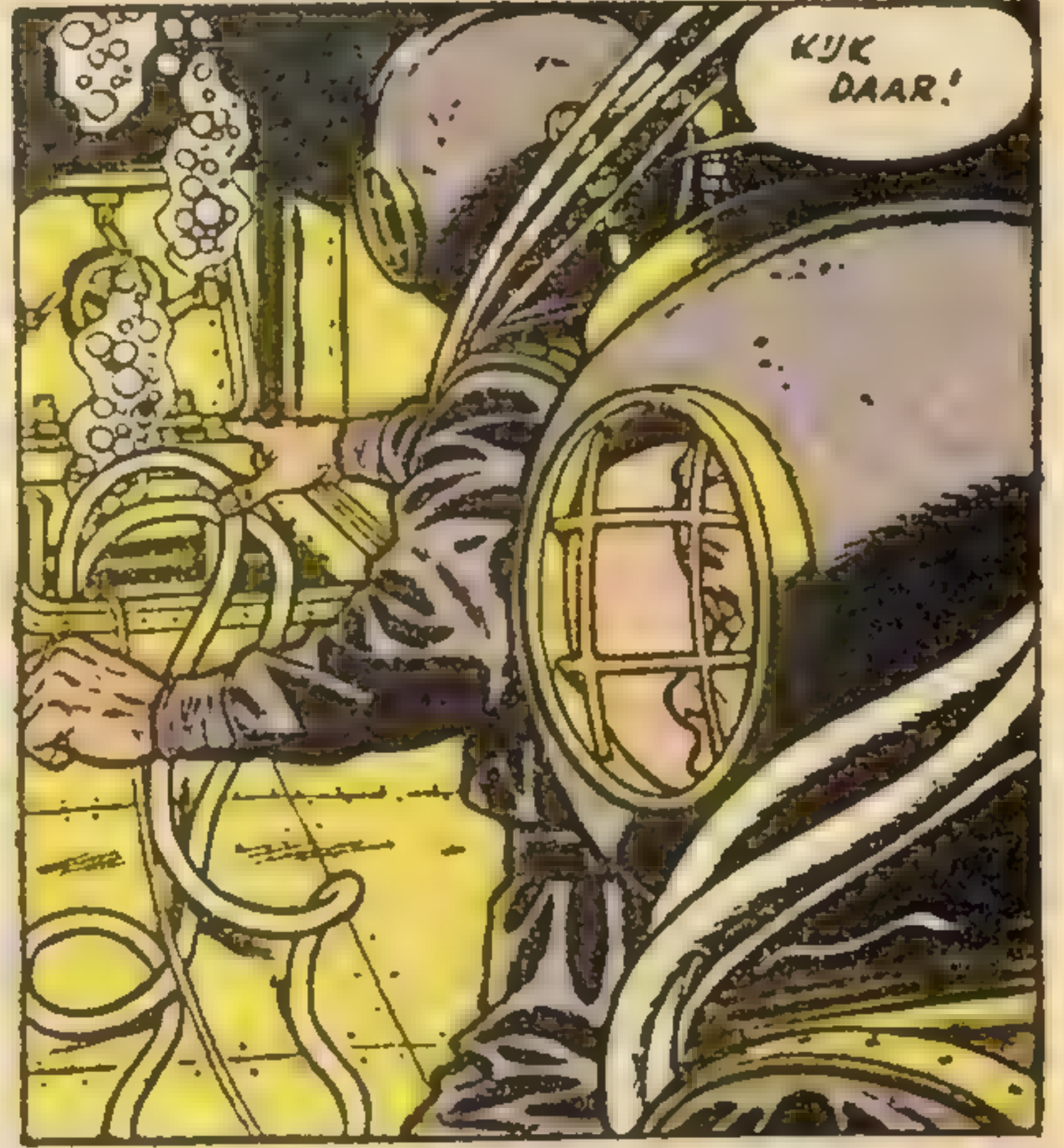
LIEVE HELP! WAT DOET BUCK DAARBINNEN? O!... ZIJN REDDINGSLIJN BEWEEGT... EN DE LUCHTSLANG IS...

VLUG, SONNY, ER IS IETS GAANDE! BUCK HEEFT EEN ONGELUK GEHAD!

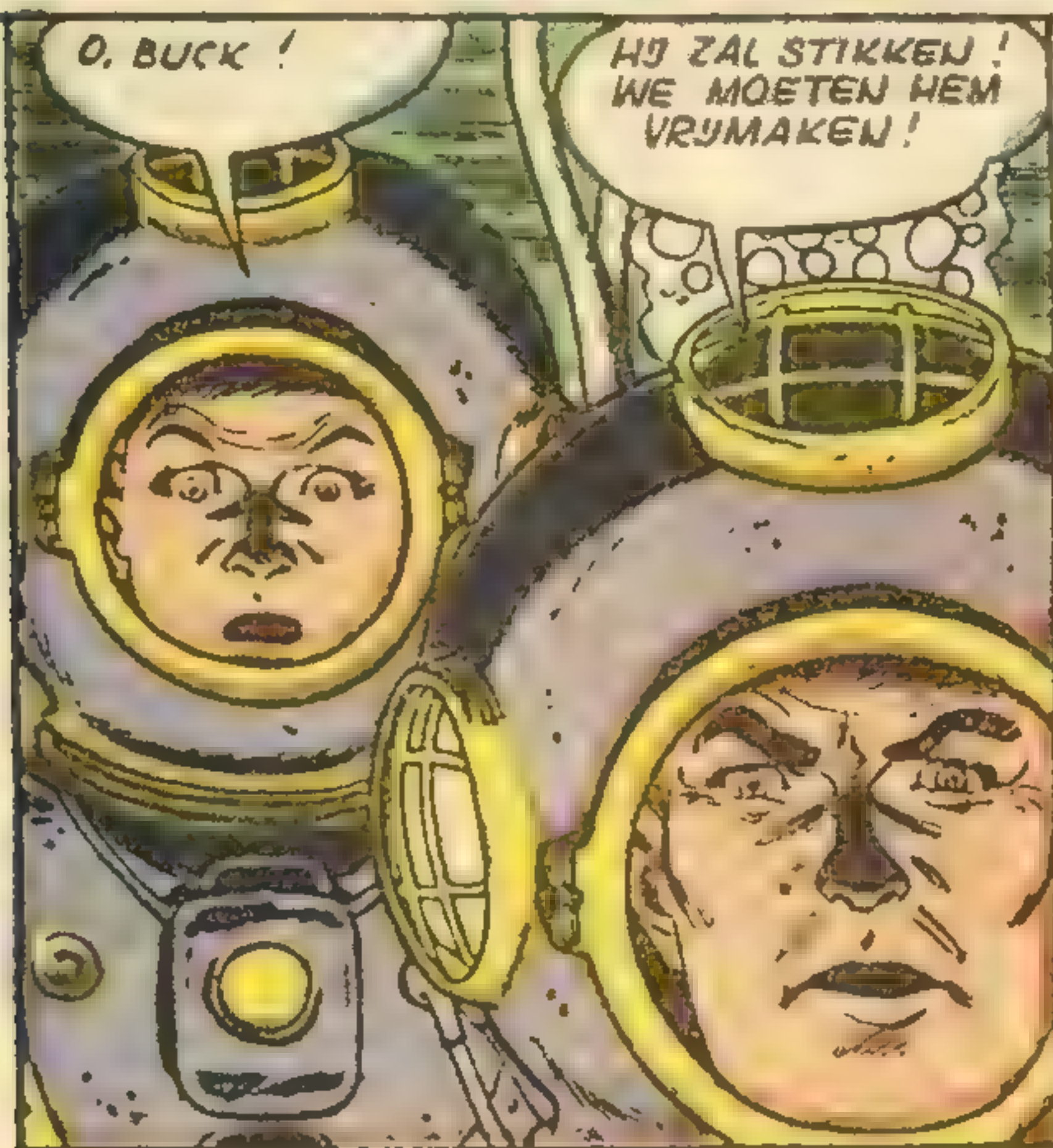

KUK DAAR!

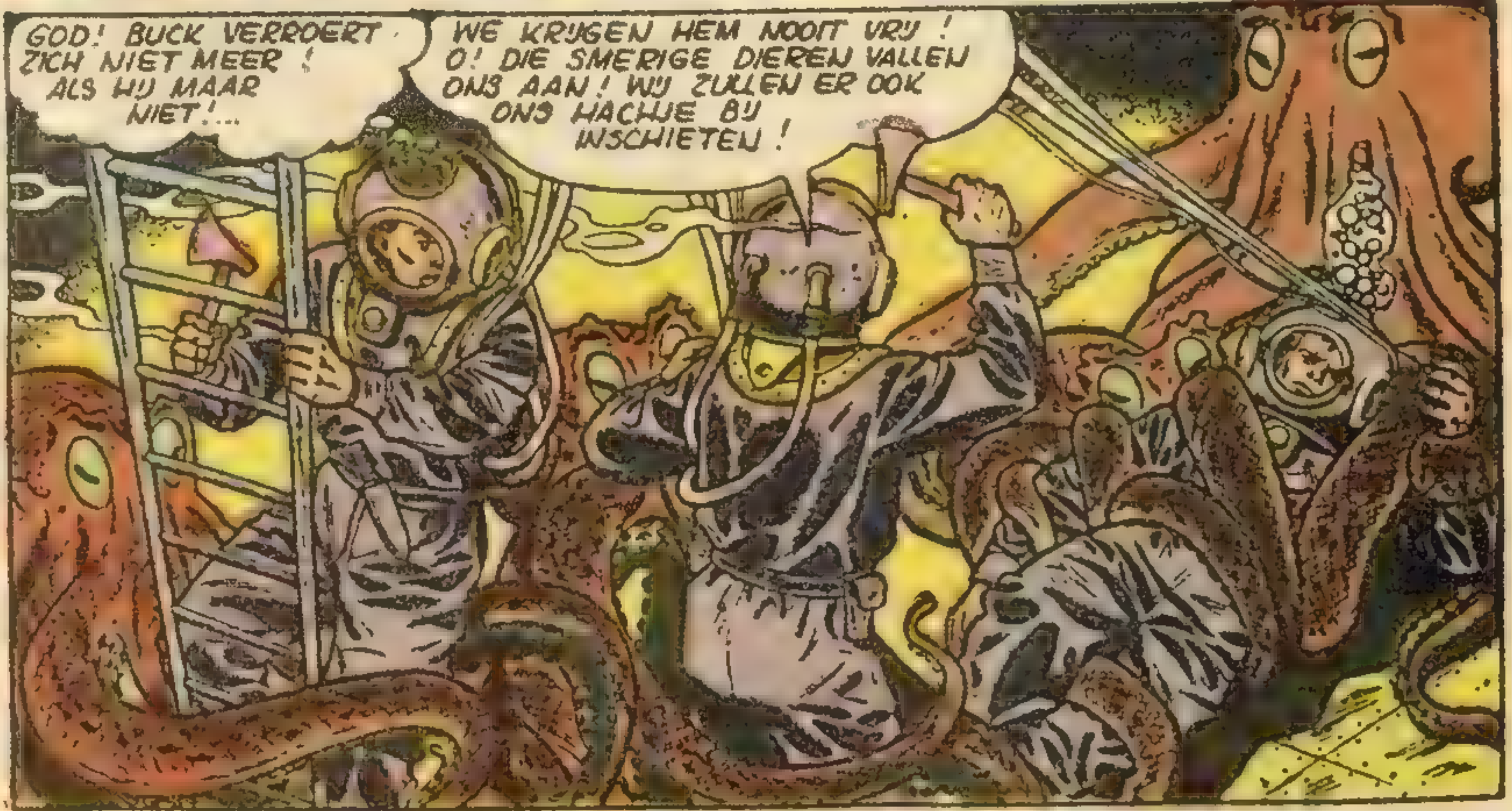
O, BUCK!

HJ ZAL STIKKEN! WE MOETEN HEM VRYMAKEN!

GOD! BUCK VERROERT ZICH NIET MEER! ALS HIJ MAAR NIET...

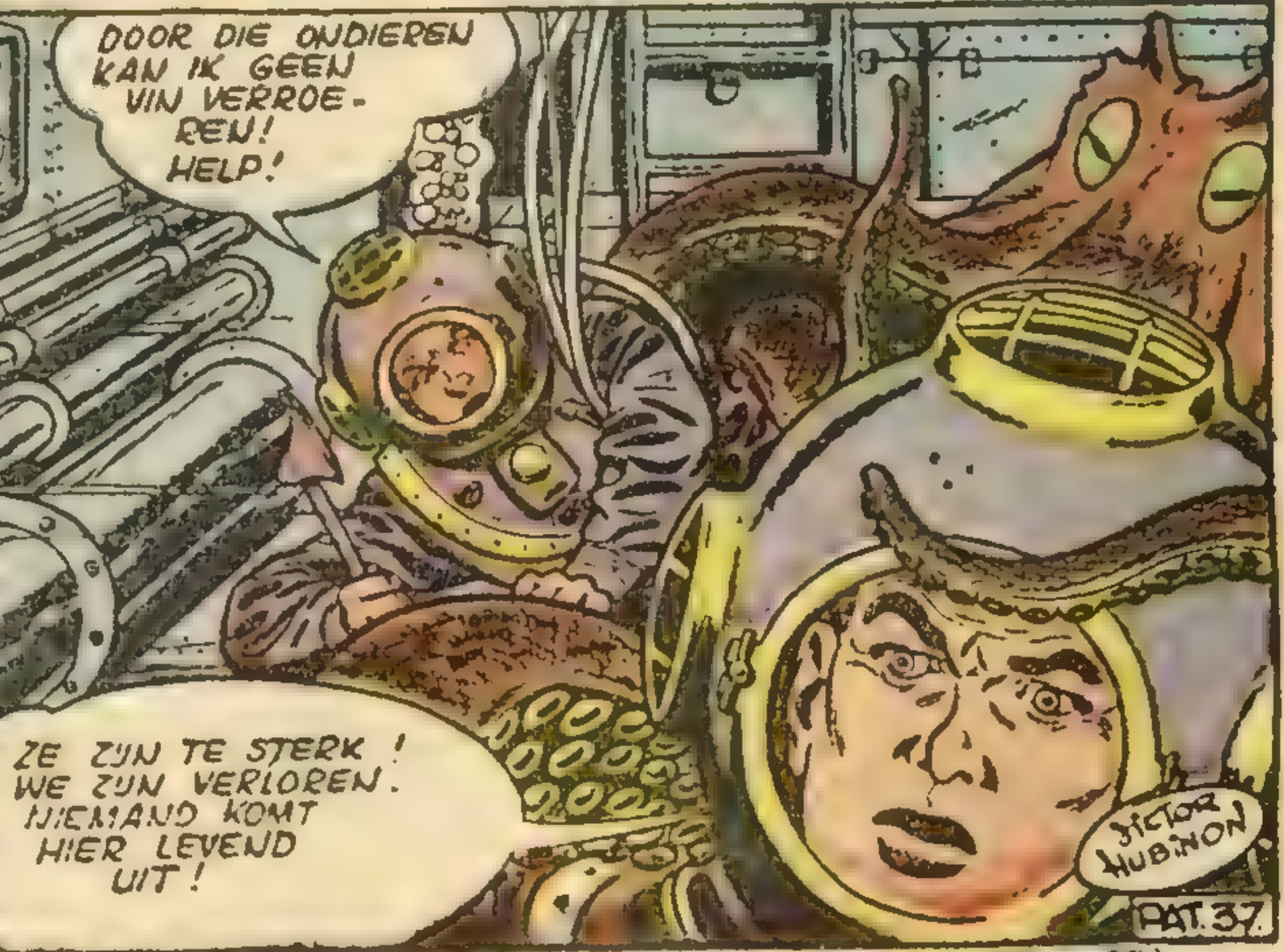
WE KRIJGEN HEM NOOIT VRI! O! DIE SMERIGE DIEREN VALLEN ONS AAN! WIJ ZULLEN ER OOK ONS HACHJE BIJ INSCHieten!

HELP! HELP! HELP!

DOOR DIE ONDIEREN KAN IK GEEN VIN VERROEREN! HELP!

ZE ZIJN TE STERK! WE ZIJN VERLOREN. NIEMAND KOMT HIER LEVEND UIT!

VICTOR HUBINON

PAT. 37

(WORDT VERVOLGD)

HET Vliegtuigwrak en de vracht zijn natuurlijk mijn eigendom nu de door de onderzeeër aangevoer. De waren geeft u me voor niets in ruil voor de twee gevangenen.

NOOIT!

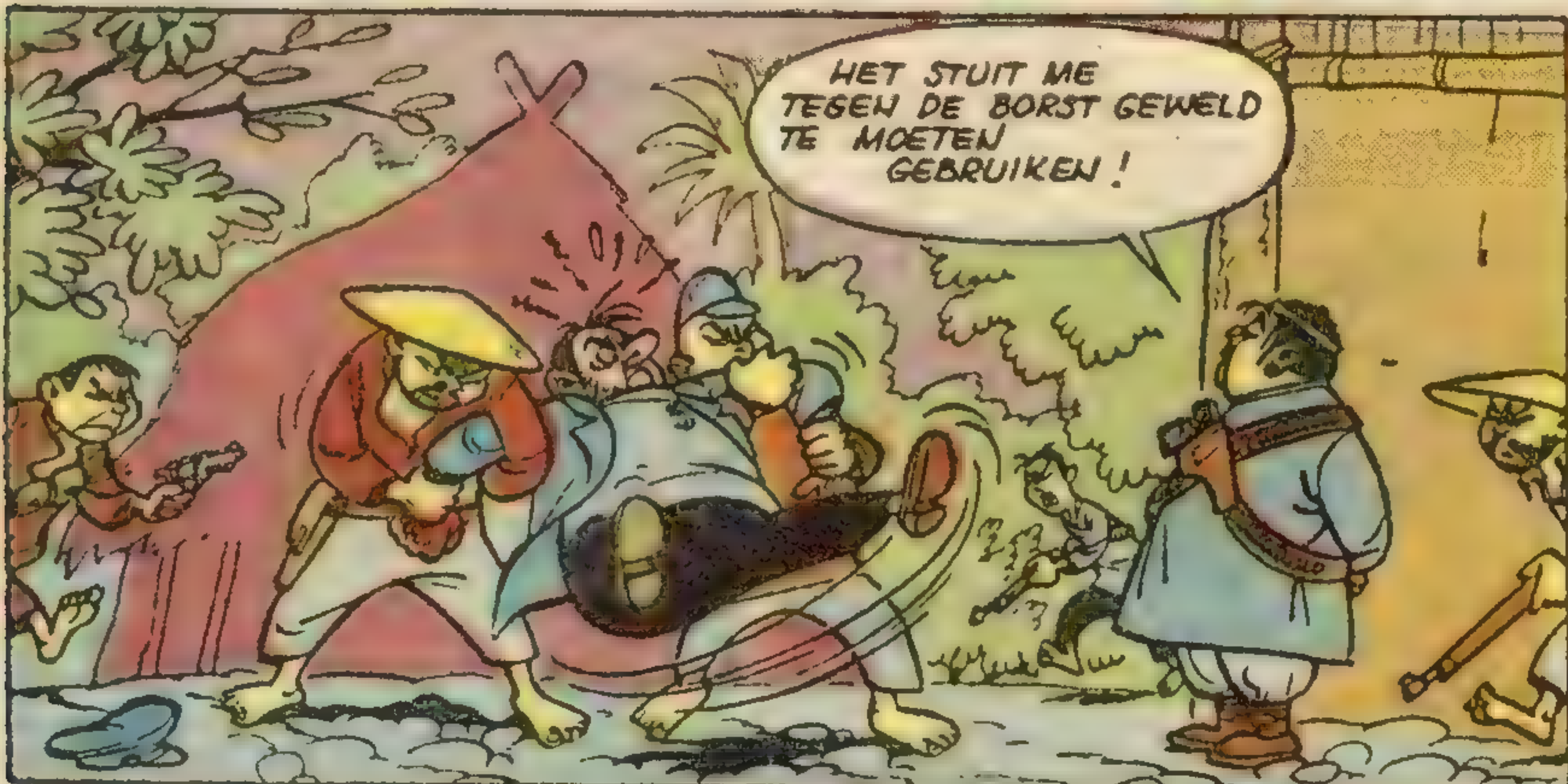

WAT IS ER AAN TE DOEN? DE TUDEN ZIJN ZWAAR. DE JONKEN VAREN NIET MEER VLAK LANGS ONS EILAND EN OM GROTERE SCHEPEN AAN TE VALLEN HEBBEN WE MATERIAAL NODIG!

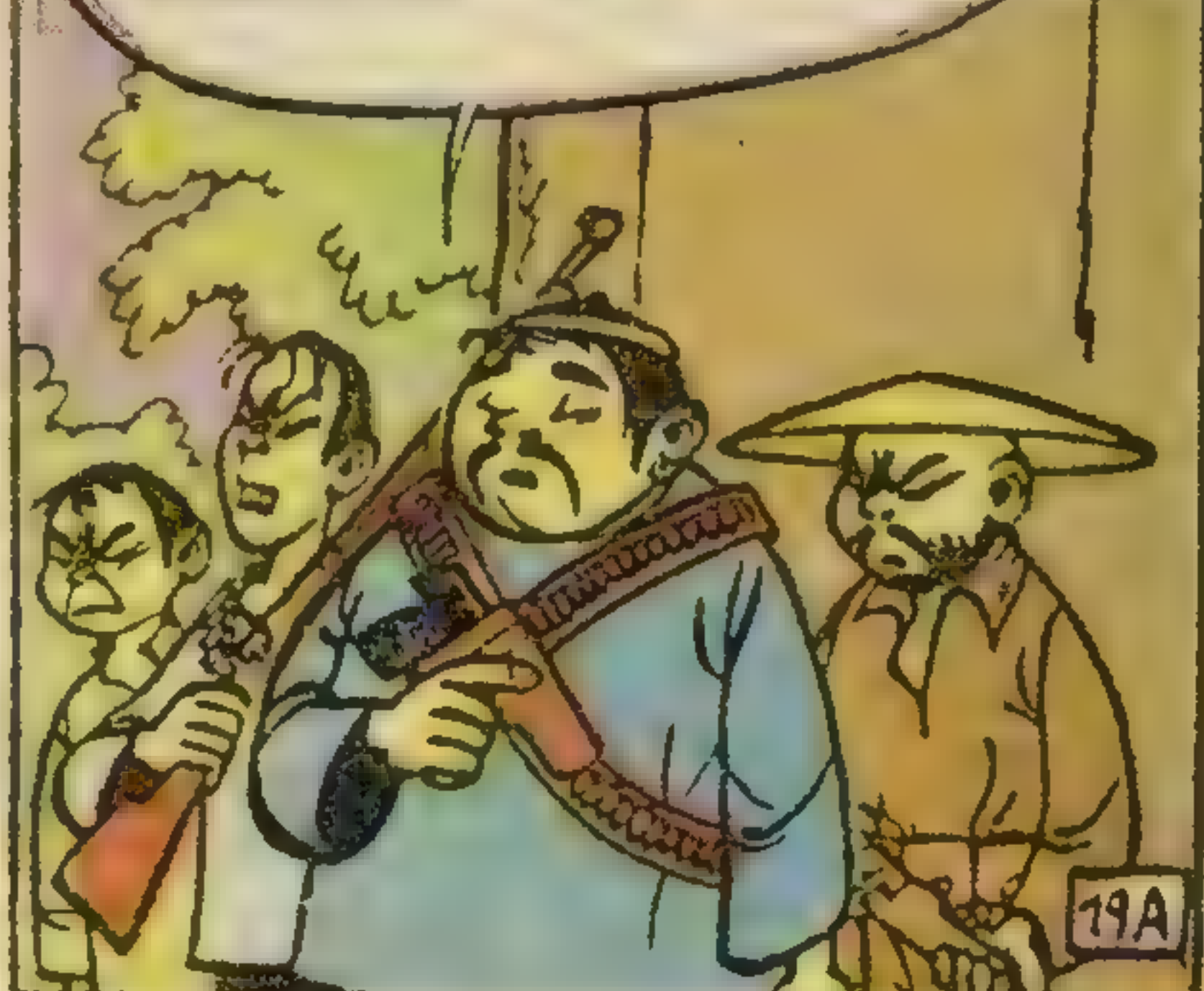
IK LAAT ME NIET BANG MAKEN DOOR EEN GEWONE ZEEROVER. IK GA BEVEL GEVEN HET LOSSEN VAN DE ONDERZEEËR TE STAKEN!

大地

HET STUIT ME TEGEN DE BORST GEWELD TE MOETEN GEBRUIKEN!

MAAR U HEEFT HET ZELF ZO GEWILD... GRIP OOK DE ANDERE LEDEN VAN DE BEMANNING VAST.

INTUSSEN...

KYK, HET LUKT WEL OF...

WAT IS ER GAANDE?

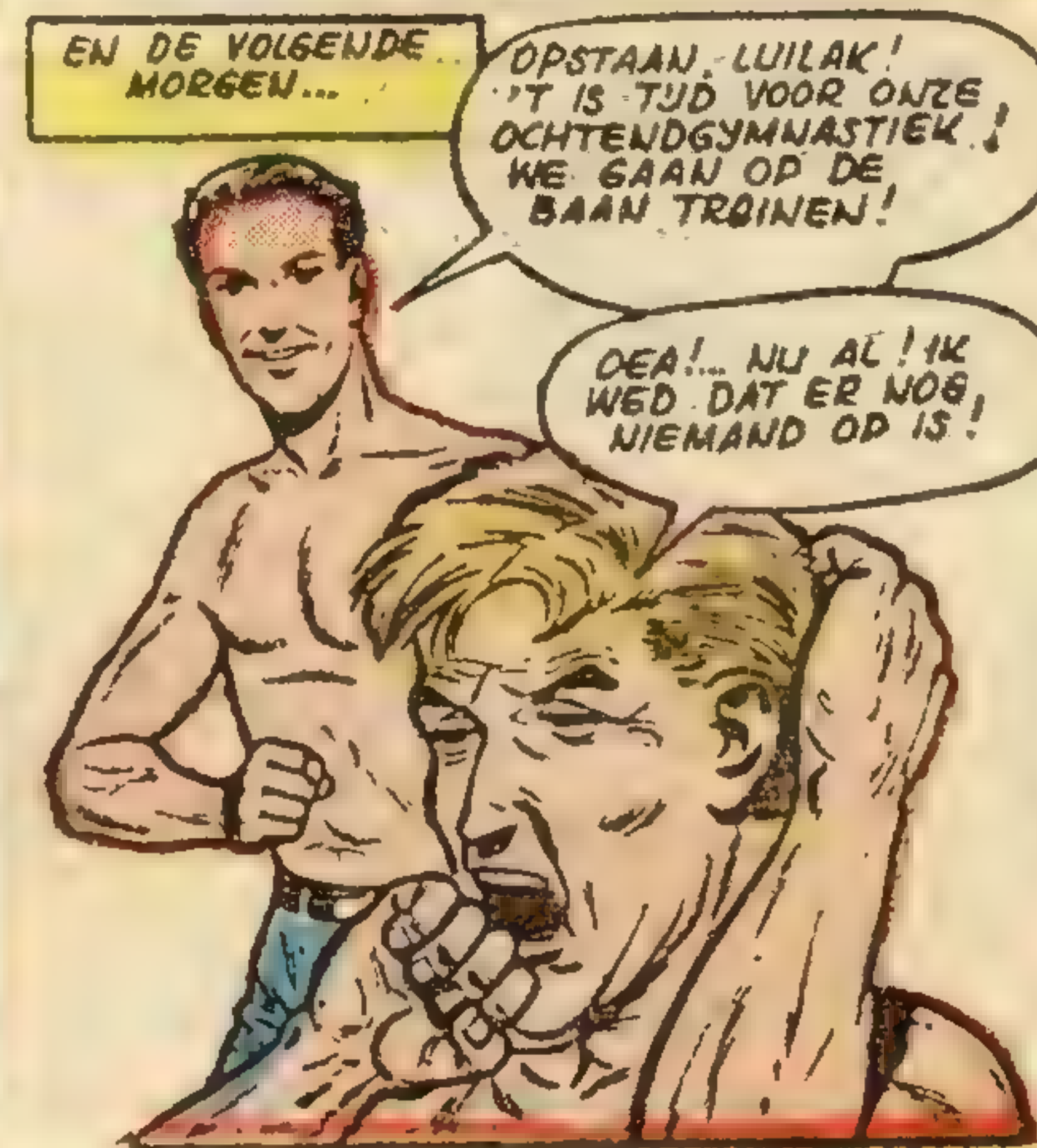
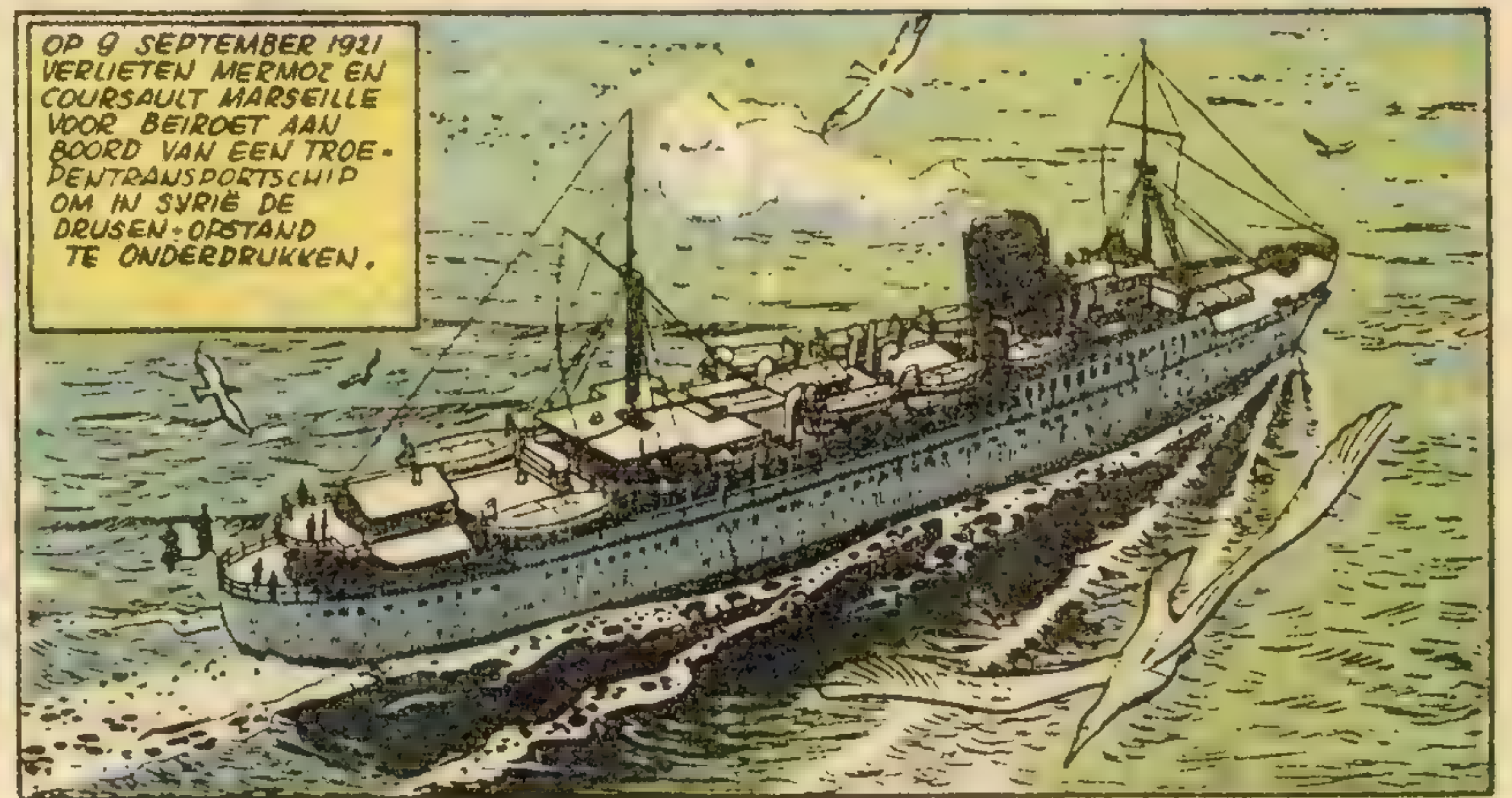
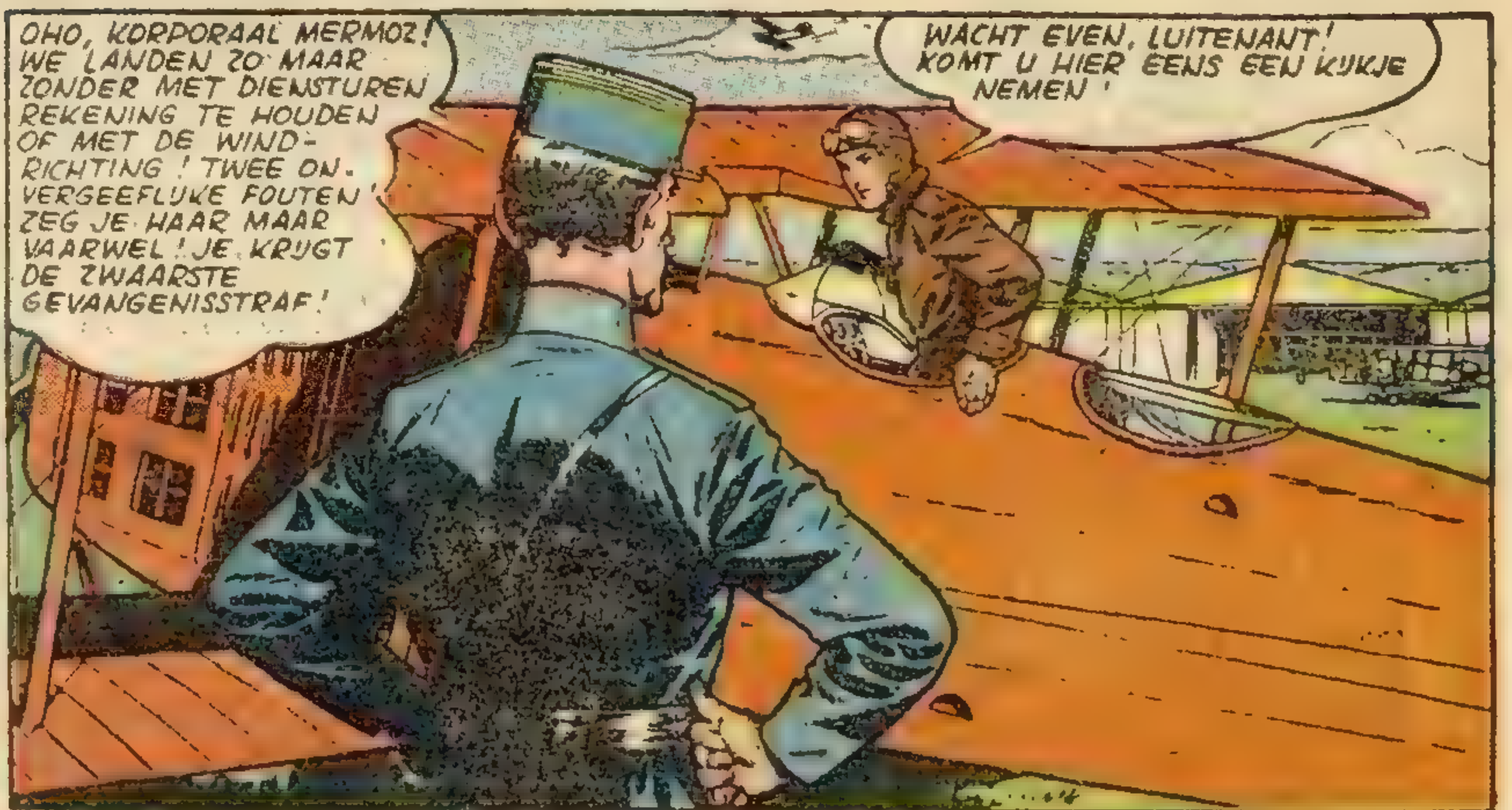

ZE ZIJN AAN HET VECHE- TEN! PAS OP, LIGGEN, WE MOETEN ONS NIET LATEN SNAPPEN!

198

(WORDT VERVOLGD)

WORDT VERVOLGD

VLIEGENDE SCHOTELS

